

RIGSADVOKATEN

DATO 14. december 2010

JOURNAL NR.
RA-2009-609-0065

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00
FAX 33 43 67 10

Redegørelse om straffene i sager om røveri begået i private hjem

1. Indledning

I de senere år har der været en øget opmærksomhed om sager om røveri begået i private hjem. Rigsadvokaten har derfor ønsket at sikre, at det i disse sager bliver fremhævet som en selvstændig skærpene omstændighed, at der er tale om et røveri begået i privat hjem, ligesom Rigsadvokaten har ønsket at sikre en koordinering af indsatsen og sanktionspåstandene i denne type sager.

Rigsadvokaten iværksatte på den baggrund i 2008 en midlertidig underretnings- og forelæggelsesordning, og efter anmodning fra Justitsministeriet udarbejdede Rigsadvokaten i oktober 2009 en redegørelse om straffene i sager om røveri begået i private hjem.

Den 19. november 2009 sendte Justitsministeriet redegørelsen til Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 99). I den forbindelse anførte Justitsministeriet på baggrund af redegørelsen bl.a., at det ville være nyttigt at følge strafudmålingen i sager om egentlige hjemmerøverier i endnu en periode.

Justitsministeriet har herefter ved brev af 23. november 2009 anmodet Rigsadvokaten om inden den 1. november 2010 at udarbejde en fornyet udtalelse om straffene i sager om egentligt hjemmerøveri (kategori 1, jf. afsnit 3 nedenfor).

Rigsadvokaten har på den baggrund foretaget en gennemgang af straffene i sager om egentlige hjemmerøverier. Gennemgangen omfatter domme, der har været indberettet i henhold til Rigsadvokatens midlertidige underretnings- og forelæggelsesordning

iværksat ved Rigsadvokaten Informerer nr. 18/2009, og hvor der er afsagt endelig dom af byretten eller landsretten fra den 1. juli 2009 til den 1. juli 2010.

I det følgende redegøres først i afsnit 2 for straffelovens bestemmelse om røveri samt for afgrænsningen af begrebet hjemmerøveri. I afsnit 3 redegøres for de underretnings- og forelæggelsesordninger, der lå til grund for den tidligere redegørelse fra oktober 2009, mens konklusionerne i redegørelsen fra oktober 2009 er omtalt i afsnit 4. Afsnit 5 indeholder en beskrivelse af den seneste indberetnings- og forelæggelsesordning samt en gennemgang af de indberettede sager. I afsnit 6 findes Rigsadvokatens samlede vurdering og konklusion.

RIGSADVOKATEN

I bilaget til redegørelsen findes en beskrivelse af de enkelte domme, der er indgået i undersøgelsen af strafniveaulet.

SIDE 2

2. Straffelovens § 288 om røveri samt begrebet hjemmerøveri

Røveri straffes efter bestemmelsen i straffelovens § 288. Bestemmelsen er senest blevet ændret ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse mv.), hvor stk. 2 om røveri af særlig grov beskaffenhed blev præciseret.

Bestemmelsen har i dag følgende ordlyd:

”§ 288. For røveri straffes med fængsel indtil 6 år den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold

- 1) fratager eller aftvinger nogen en fremmed rørlig ting,
- 2) bringer en stjålen ting i sikkerhed eller
- 3) tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller

nogen, for hvem denne handler.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 10 år, når et røveri er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af dets særlig farlige karakter, udførelsesmåden eller omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.”

Det er således en betingelse for at domfælde for røveri, at gerningsmanden har anvendt vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold med forsæt til at opnå en uberettiget vinding.

Efter bestemmelsen i stk. 2 kan straffen for røveri stige til fængsel i 10 år, hvis røveriet har haft en særlig farlig karakter, eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder. Opregningen i bestemmelsen af tilfælde, der kan medføre en skærpet straf, er ikke udtømmende. Som typisk eksempel kan nævnes det tilfælde, at der under røveriet er truet med skarpladt skydevåben.

Begrebet hjemmerøveri er i Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 afgrænset således:

”Det er en forudsætning, at gerningsstedet skal være hus, lejlighed, sommerhus eller lignende, der benyttes til privat beboelse.

Sagen skal tillige være omfattet af straffelovens § 288 – eventuelt jf. § 21 om forsøg. Også røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, hvor der er tale om at bringe en stjålet ting i sikkerhed, og efter nr. 3, hvor man tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler, vil være omfattet. Den situation, hvor et tyveri udvikler sig til et røveri, f.eks. hvor ejendommens beboer overrasker en indbrudstyv, vil også være omfattet ...

Det forhold, at gerningsmanden er en bekendt til forurettede, udelukker ikke, at der kan være tale om hjemmerøveri. Også et røveri begået i forbindelse med inddrivelse af gæld vil være omfattet ..., hvis der rejses tiltale efter straffelovens § 288.”

RIGSADVOKATEN

SIDE 3

3. Rigsadvokatens underretnings- og forelæggelsesordning iværksat ved Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 og Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009

I lyset af den opmærksomhed, som sager om røveri i private hjem havde været genstand for, iværksatte Rigsadvokaten den 14. april 2008 ved Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 en midlertidig underretnings- og forelæggelsesordning om denne type sager. Underretnings- og forelæggelsesordningen indebar, at politidirektørerne skulle underrette rigsadvokaturen om alle sager om røveri begået i private hjem, når der skete tiltalerejsning, med henblik på drøftelse af anklagemyndighedens strafpåstand i sagen. Derudover skulle politidirektørerne og statsadvokaterne underrette rigsadvokaturen om alle by- og landsretsdomme vedrørende de nævnte røverier, således at rigsadvokaturen kunne vurdere spørgsmålet om anke.

Ved Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009 orienterede Rigsadvokaten om Højesterets dom af 10. marts 2009 (U 2009.1410 H) i en sag om røverier begået i private hjem samt om de hidtidige erfaringer på området. Det blev samtidig fastsat, at underretnings- og forelæggelsesordningen skulle fortsætte, således at Rigsadvokaten kunne opnå et yderligere grundlag for vurdering af strafudmålingen på området.

I Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009 er om de hidtidige erfaringer på området bl.a. anført følgende:

”Som nævnt i indledningen har rigsadvokaturen siden udsendelsen af Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008 modtaget underretning om en række sager om røveri begået i private hjem. Sagerne har vist sig at falde i tre hovedkategorier:

- 1) Egentligt hjemmerøveri: Røveri, hvor gerningsmanden og forurettede ikke har forudgående personlige relationer, men hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme.

- 2) Røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende: Røveri begået med baggrund i stridigheder eller uoverensstemmelser mellem forurettede og gerningsmanden eller personer med tilknytning til gerningsmanden, herunder hvad der kan betegnes som "hævnmotiv", og også hvor der er tale om et påstået skyldforhold mellem parterne, herunder narkogæld.
- 3) Indbrud, som udvikler sig til et røveri: Røveri, der opstår i tilfælde, hvor en beboer kommer til stede under et igangværende indbrud i et privat hjem.

Efter rigsadvokatens opfattelse er det især røverierne under pkt. 1 – egentlig hjemmerøveri – der giver anledning til, at anklagemyndigheden skal påstå markante straffe. I disse sager er det min opfattelse, at der som udgangspunkt – ligesom det skete i Højesteret – af anklagemyndigheden bør nedlægges påstand om straf af fængsel i 3 år, og at denne strafpåstand i øvrigt bør justeres i lyset af skærpende og formildende omstændigheder i de enkelte sager.”

RIGSADVOKATEN

SIDE 4

Det blev samtidig tilkendegivet, at der for de øvrige typer af røveri i private hjem (røverierne under kategori 2 og 3) typisk vil foreligge sådanne omstændigheder, at udgangspunktet for strafpåstanden skal være mindre end 3 år, dog således at strafpåstanden også her udformes under hensyn til sagens konkrete omstændigheder i både skærpende og formildende retning.

4. Rigsadvokatens redegørelse fra oktober 2009 om straffene i sager om røveri i private hjem

Justitsministeriet anmodede ved brev af 29. januar 2009 Rigsadvokaten om at udarbejde en redegørelse for straffniveauet vedrørende røverier begået i private hjem, når der forelå det fornødne grundlag herfor. Herunder blev Rigsadvokaten anmodet om at vurdere, om der kunne være brug for yderligere initiativer med henblik på at sikre en skærpet strafferetlig vurdering på dette område.

På den baggrund foretog Rigsadvokaten en gennemgang af straffene i sager om røverier begået i private hjem. Gennemgangen omfattede domme, der havde været indberettet i henhold til Rigsadvokatens midlertidige underretnings- og forelæggelsesordning iværksat ved Rigsadvokaten Informerer nr. 8/2008, og hvor der var afsagt endelig dom af byretten, landsretten eller Højesteret inden den 1. juli 2009.

I oktober 2009 afgav Rigsadvokaten en redegørelse om straffene i sager om røveri i private hjem. Redegørelsen blev udsendt ved Rigsadvokaten Informerer nr. 18/2009. I redegørelsen, der omfattede 66 sager afgjort i perioden fra den 14. april 2008 til den 1. juli 2009, blev sagerne i overensstemmelse med Rigsadvokaten Informerer nr. 5/2009 inddelt i 3 hovedkategorier, der blev benævnt egentligt hjemmerøveri (kategori 1), røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende (kategori 2) og indbrud, som udvikler sig til røveri (kategori 3).

For så vidt angår de egentlige hjemmerøverier (kategori 1) blev det bl.a. anført, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri efter retspraksis er en selvstændig skærpende omstændighed, som tillægges betydning ved fastsættelsen af straffen. Den samlede gennemgang af dommene i kategori 1 viste, at straffene for egentlige hjemmerøverier lå i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel, når der ikke forelå særligt skærpende eller formildende omstændigheder (normalstrafniveauet).

Det blev også med hensyn til sager omfattet af kategori 2 og kategori 3 konkluderet, at domstolene generelt tillagde det vægt i skærpende retning, at forholdet var begået i privat hjem. Det var i øvrigt vanskeligt at udtale sig mere præcist om normalstrafniveauet på grund af sagernes meget forskellige karakter. Dog syntes der i disse to kategorier at være tale om udmåling af en noget lavere straf end i kategori 1. De fleste straffe i kategori 2 blev udmålt i niveauet 1 år og 6 måneder til 2 år og 6 måneders fængsel. Med hensyn til kategori 3 blev straffen udmålt i niveauet fængsel i 1 år og 6 måneder i den oftest forekommende situation, hvor der blev udøvet nogen vold, og gerningsmanden tidligere var straffet for berigelseskriminalitet.

RIGSADVOKATEN

SIDE 5

Konklusionen i redegørelsen fra 2009 var, at anklagemyndighedens påstand i de konkrete sager om, at det skulle anses som en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet var begået i privat hjem, måtte anses for at have haft indflydelse på domstolens fastsættelse af straffen i skærpende retning Ved Højesterets dom af 10. marts 2009 blev det endvidere fastslået, at det skal anses for en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem, og der blev fastlagt et vist – strengt – strafniveau for egentlige hjemmerøverier. Der kunne således siges at være sket en skærpelse af strafniveauet, navnlig i sagerne om de egentlige hjemmerøverier. På denne baggrund fandt Rigsadvokaten, at der for tiden ikke var behov for yderligere initiativer til sikring af en skærpet strafferetlig vurdering på området.

Rigsadvokaten fandt dog, at det ville være nyttigt at følge strafudmålingen i sagerne om egentlige hjemmerøverier i endnu en periode for derved at sikre fortsat opmærksomhed på området. Baggrunden herfor var, at det som udgangspunkt var de egentlige hjemmerøverier, der havde givet anledning til den øgede opmærksomhed, og at det navnlig i disse sager måtte siges at være særligt krænkende og intimiderende for forurettede at blive angrebet i eget hjem. Endvidere kunne hjemmerøverier af denne karakter være egnet til at skabe utryghed i lokalområderne.

Derimod fandt Rigsadvokaten ikke anledning til at følge området for sagerne omfattet af kategori 2 og 3 yderligere. Baggrunden herfor var, at disse sager er meget forskelligartede og adskiller sig fra de egentlige hjemmerøverier, enten ved, at røveriet er udsprunget af interne stridigheder eller ved, at motivet ikke har været at begå røveri i forurettedes hjem.

Rigsadvokatens redegørelsen blev afgivet til Justitsministeriet, som den 19. november 2009 sendte redegørelsen til Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 99). I forbindelse med redegørelsens oversendelse til Folketingets Retsudvalg anførte Justitsministeriet, at man var enig med Rigsadvokaten i, at der ikke for tiden var behov for yderligere initiativer til sikring af en skærpet strafferetlig vurdering af sager om røverier begået i private hjem, men at det ville være nyttigt at følge strafudmålingen i sager om de egentlige hjemmerøverier i endnu en periode.

På baggrund heraf anmodede Justitsministeriet ved brev af 23. november 2009 Rigsadvokaten om at udarbejde en fornyet udtalelse om straffene i sager inden for denne kategori.

RIGSADVOKATEN

SIDE 6

5. Straffene i sager om egentligt hjemmerøveri

5.1. Afgrænsning af de sager, der er omfattet af redegørelsen

Til brug for denne redegørelse iværksatte Rigsadvokaten herefter ved Rigsadvokaten Informerer nr. 18/2009 en ny midlertidig underretnings- og forelæggelsesordning. De sager, der er indberettet i henhold til Rigsadvokaten Informerer nr. 18/2009, og som indgår i denne redegørelse, omfatter by- og landsretsdomme, hvor dommen er afsagt i perioden fra den 1. juli 2009 til den 1. juli 2010. Endvidere er ankedomme afsagt af landsretterne efter udløbet af den nævnte periode medtaget, hvis byrettens dom i sagen er afsagt inden udgangen af juni 2010.

Domme, hvor en væsentlig del af straffen er udmålt som følge af anden kriminalitet, der er pådømt samtidig, er ikke medtaget i redegørelsen. Endvidere er domme, hvor der i stedet for straf er idømt en foranstaltning efter straffelovens § 68 eller § 69 (f.eks. vedrørende sindssyge), ikke medtaget.

Redegørelsen omfatter alene sager om egentlige hjemmerøverier (kategori 1). Et egentligt hjemmerøveri er som anført i afsnit 3 defineret som et røveri, hvor gerningsmanden og forurettede ikke har forudgående personlige relationer, men hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboeren var hjemme. Herunder hører også de tilfælde, hvor forurettede er blevet udvalgt, idet gerningsmanden har betragtet vedkommende som et ”let” offer.

Det samlede antal af indberettede sager, som indgår i redegørelsen, er 36. Der er ved opgørelsen af det samlede antal af sager medtaget både fuldbyrdede røverier og forsøg herpå, jf. straffelovens § 21.

Selv om redegørelsen – i modsætning til redegørelsen fra 2009 – kun omfatter domme om egentlige hjemmerøverier, skal det bemærkes, at der også her generelt er tale om sager af meget forskellig karakter, som kan variere betydeligt i karakter og grovhed, således at det også inden for denne sagskategori kan være vanskeligt at foretage en nærmere sammenligning af strafudmålingen i sagerne.

Straffene udmåles således på baggrund af de konkrete omstændigheder i sagerne, og strafudmålingen afhænger bl.a. af, i hvilket omfang der har været udøvet vold, og hvilken karakter den udøvede vold har haft, herunder om forurettede har fået alvorlige skader som følge af volden. Derudover vil det have betydning, hvorvidt der har været anvendt våben, og om røveriet er begået af flere i forening og eventuelt efter forudgående planlægning. Er tiltalte endvidere tidligere straffet for lignende kriminalitet, vil dette som hovedregel være en selvstændig skærpende omstændighed ved udmåling af straffen. Endelig ses det ofte i sagerne, at der foruden røveri begået i privat hjem indgår anden kriminalitet i dommen. Det kan i sådanne sager således være vanskeligt at vurdere præcist, hvad straffen for hjemmerøveriet isoleret blev udmålt til. Som ovenfor nævnt er domme, hvor en væsentlig del af straffen må anses for udmålt som følge af anden kriminalitet, i øvrigt ikke medtaget i redegørelsen.

RIGSADVOKATEN

SIDE 7

5.2. De indberettede domme

Som nævnt ovenfor er der indberettet i alt 36 sager. Sagerne fordeler sig på 18 ankesager og 18 byretssager.

Dom 1 er en sag om røveri af særlig farlig karakter, jf. straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, hvor 4 af de tiltalte endvidere blev dømt for vold med døden til følge mod en af de forurettede. T4 og T5 blev for disse forhold idømt fængsel i 8 år. Byretten lagde ved strafudmålingen på den ene side vægt på karakteren af voldsudøvelsen, at der ikke havde været tale om et planlagt røveri, og at de tiltalte ikke tidligere var straffet for vold. På den anden side lagde retten vægt på, at volden havde haft døden til følge for den ene forurettede, at der havde været tale om grov vold omfattet af straffelovens § 245, stk. 1 i forhold til den anden forurettede, og på de omstændigheder, hvorunder volden var udøvet. Byretten udmålte straffen for T1 for de to forhold samt tre indbrud til fængsel i 8 år og 3 måneder, mens straffen for T2 for de to forhold samt 49 indbrud blev udmålt til fængsel i 10 år. T3 havde fungeret som chauffør og blev alene dømt for tyveri, og straffen for dette samt 43 indbrud blev udmålt til fængsel i 2 år. T6 havde under røveriet opholdt sig uden for huset og straffen blev udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder. Landsretten stadfæstede byrettens dom.

I dom 2 blev det udtrykkeligt fremhævet af retten, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelsen af straffen for det pågældende røveri. Der var i sagen tale om et røveri, til

dels forsøg herpå, hvor der blev udøvet vold i form af knivstik, knytnæveslag og bid. T1 blev endvidere dømt for to grove voldsforhold i gentagelsestilfælde, mens T2 tillige blev dømt for et forhold af grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1. Straffen for T1 blev udmålt til fængsel i 6 år, der var en fællesstraf med 60 dage fra en tidligere betinget dom. For T2 udmålttes straffen til fængsel i 3 år.

I dom 3 blev tiltalte dømt for røveri af særlig farlig karakter, jf. straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, idet der blev truet med et skarpladt haglgevær. Byretten udmålte straffen til fængsel i 4 år og 9 måneder, der var en fællesstraf med 187 dage fra en tidligere prøveløsladelse. T blev endvidere dømt for ulovlig tvang samt en række øvrige forhold, herunder overtrædelse af straffelovens § 192 a om overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder. Retten anså det for særligt skærpende, at røveriet blev begået i forurettedes hjem under anvendelse af et skarpladt haglgevær, og at T efterfølgende truede forurettede til at følge med ud til en bil, hvorefter T tvang forurettede til at lægge sig i bilens bagagerum.

RIGSADVOKATEN

SIDE 8

I dom 4 blev straffen udmålt til fængsel i 4 år og 6 måneder. Dette var også resultatet i dom 5, 6 og 7.

I dom 4 blev de tiltalte ligesom i dom 3 dømt for røveri af særlig farlig karakter, jf. straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, idet de tiltalte bevæbnet med baseballbat og pistoler truede og udøvede vold mod to forurettede. De tiltalte blev endvidere dømt for ulovlig frihedsberøvelse af de forurettede ved efterfølgende at have tvunget de forurettede til at køre med i en bil.

I dom 5 blev de to 16-årige tiltalte dømt for 8 hjemmerøvier, der hovedsagligt blev begået mod ældre svage mennesker under anvendelse af vold og grove trusler. De tiltalte blev endvidere dømt for 4 gaderøvier. Straffen blev udmålt i lyset af skærpselsen af straffniveauet, der kom til udtryk i Højesterets dom af 10. marts 2009.

I dom 6 blev de to tiltalte på henholdsvis 15 år og 17 år dømt for 3 hjemmerøvier hos ældre mennesker. De blev endvidere dømt for et røveri mod en buschauffør, ligesom T1 blev dømt for yderligere et forsøg på hjemmerøveri samt 3 gaderøvier, herunder et forsøg. Straffen for T1 blev udmålt til fængsel i 4 år og 6 måneder, mens T2's straf blev fastsat til fængsel i 3 år og 6 måneder.

Dom 7 har lighedspunkter med dom 4. I denne sag blev røveriet begået i forening efter forudgående aftale om natten under anvendelse af maskering og trussel med oversavet haglgevær og knive. Derudover blev de forurettede bundet med gaffatape. De tiltalte blev endvidere dømt for ulovlig frihedsberøvelse ved efterfølgende at have bundet de forurettede til et møbel, hvorefter de blev låst inde på et badeværelse.

Straffene i dom 8 ligger i samme niveau som dom 4-7. I denne sag blev røveriet som i dom 7 begået af flere i forening efter forudgående aftale og under anvendelse af maskering og trussel med knive. De tiltalte var endvidere bevæbnet med køller. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 4 år og 3 måneder, der var en fællesstraf med 1 år og 6 måneder fra en tidligere delvist betinget dom. Straffen for de øvrige tre tiltalte blev udmålt til henholdsvis fængsel i 3 år og 9 måneder (fællesstraf med 1 år), 2 år og 6 måneder (fællesstraf med 2 måneder) og 2 år og 6 måneder. Retten lagde på den ene side vægt på røveriets alvorlige karakter og på den anden side, at der ikke blev udøvet vold.

RIGSADVOKATEN

I dom 9 blev straffen udmålt til fængsel i 4 år, der var en fællesstraf med 4 måneder fra en tidligere delvist betinget dom. Straffene i dom 10, 11 og 12 ligger i samme niveau eller lidt under.

SIDE 9

I dom 9 var der ligesom i dom 7 og 8 tale om et røveri begået af flere i forening efter fælles forudgående aftale under anvendelse af maskering og trussel med kniv. I dom 9 blev der desuden udøvet vold mod alle tre forurettede i form af spark og slag på kroppen og i ansigtet. Straffen for T3 og T4 blev udmålt til fængsel i 2 år, hvoraf 1 år og 6 måneder blev gjort betinget, der for T4's vedkommende var en fællesstraf med 50 dage fra en tidligere betinget dom. Straffen for T5 blev udmålt til fængsel i 2 år og 2 måneder.

Fælles for dom 10, 11 og 12 er, at der blev truet med pistol, hvilket domstolene anså som en skærpende omstændighed. I dom 10 og 12 blev der desuden udøvet vold. Derudover var de tiltalte alle tidligere straffet. Røverierne i dom 10 og 12 blev begået af flere gerningsmænd i forening, hvilket også udtrykkeligt blev tillagt skærpende betydning.

I dom 10 fandt byretten, at et hjemmerøveri som udgangspunkt bør medføre en straf på fængsel i 2 år og 6 måneder til 3 år. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 3 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 4 år. T2 blev endvidere dømt for en grov overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, om vold og trusler mod personer, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv.

Dom 11 og 12 ligger i samme niveau som dom 10. I dom 11 udmålte landsretten straffen til fængsel i 3 år og 9 måneder. I dom 12 udmålte landsretten straffen for T1, T2 og T3 til fængsel i 2 år og 6 måneder, der for T1's vedkommende var en fællesstraf med 42 dage fra en tidligere prøveløsladelse. For T4 udmålte straffen til fængsel i 3 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med 6 måneder fra en tidligere betinget dom, mens straffen for T5 blev fastsat til fængsel i 2 år.

I dom 13 blev straffen for T1 udmålt til fængsel i 3 år, der var en fællesstraf med 35 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Der var under røveriet udøvet vold i form af knytnæveslag, spark samt slag i hovedet med en vinflaske. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at røveriet blev begået i forening om natten i privat hjem under udøvelse af vold. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 2 år og 9 måneder. Begge de tiltalte var tidligere straffet.

Straffene i dom 14 og 15 ligger i samme niveau som dom 13.

I både dom 14 og 15 blev der udøvet vold, mens der i dom 15 tillige blev truet med en attrappistol og med kniv. I begge domme blev hjemmerøveriet begået i forening med medgerningsmænd. I dom 14 lagde retten vægt på, at forurettede var særligt svækket samt på tiltaltes forstraffe. I dom 15 lagde retten vægt på den tiltaltes rolle som initiativtager og hovedmand.

RIGSADVOKATEN

SIDE 10

I dom 16 blev straffen udmålt til fængsel i 2 år og 9 måneder. Dette var også resultatet i dom 17, 18 og 19. I dom 17 blev der tillige idømt en ungdomssanktion. Fælles for disse domme er, at domstolene som skærpende omstændighed lagde vægt på, at røveriet/røveriforsøget blev begået i forening og efter forudgående aftale under trussel med skydevåben, samt at røveriet blev begået i forurettedes hjem. I både dom 17 og 19 anførte landsretten udtrykkeligt, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed. Som formildende omstændigheder blev der lagt vægt på de tiltaltes unge alder.

I dom 20 blev straffen udmålt til fængsel i 2 år og 6 måneder. Dette var også resultatet i dom 21, 22, 23 og 24. Fælles for dommene er, at røverierne/røveriforsøgene er begået i forening med medgerningsmænd. Derudover er sagerne af meget forskellig karakter, idet de konkrete omstændigheder ved selve røveriet/røveriforsøget varierer.

I dom 20 blev der anvendt maskering og trusler med pistol. I dom 23 og 24 blev der truet med kniv, ligesom der i dom 23 endvidere blev udøvet grov vold, hvorimod der i dom 24 ikke blev udøvet vold. I dom 20, 21, 23 og 24 var de tiltalte tidligere straffet. Som formildende omstændigheder ses retten i dom 21, 22 og 23 primært at have lagt vægt på de tiltaltes unge alder.

I dom 25 blev straffen udmålt til fængsel i 2 år, hvilket også var resultatet i dom 26 og 28. Fælles for disse domme er, at forholdene blev begået i forening med en medgerningsmand, og at de tiltalte var tidligere straffet. Derudover er omstændighederne i dommene forskellige, idet der blev udøvet vold i dom 25 og anvendt kniv til vold og trusler over for de forurettede i dom 26. I dom 26 lagde retten vægt på tiltaltes unge alder. I dom 28 blev røveriet begået over for et svagt offer.

I dom 27 var de tiltalte begge 17 år. De blev dømt for forsøg på røveri, hvor T1 var maskeret og truede med pistol og patroner. T1 var tidligere straffet. Landsretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 10 måneder, der var en fællesstraf med 20 dage fra en tidligere betinget dom, og for T2 til fængsel i 2 år, hvoraf 1 år og 6 måneder blev gjort betinget. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på T1's alder, at der alene var tale om forsøg, samt at der ikke var blevet udøvet vold. Med hensyn til T2, der tillige blev dømt for medvirken til et røveri mod et supermarked, lagde retten vægt på hans unge alder, at han ikke tidligere var straffet samt hans mindre fremtrædende rolle i forbindelse med røverierne.

RIGSADVOKATEN

I dom 29 blev straffen udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder. Straffene i dom 30, 31, 32, 33, 34 og 35 ligger i samme niveau eller derunder. I dom 32 blev der tillige idømt en ungdomssanktion.

SIDE 11

I dom 29, 30, 33 og 34 blev der ikke anvendt vold, men alene truet med kniv eller softgun. I dom 31 og 32 var den anvendte vold af begrænset karakter. I dom 30-35 lagde domstolene ved strafudmålingen som skærpende omstændighed vægt på, at røveriet/røveriforsøget blev begået i forurettedes hjem. I dom 29 lagde retten ved strafudmålingen vægt på karakteren af forholdet, hvori må antages at indgå den omstændighed, at røveriforsøget blev begået i privat hjem.

I dom 30, 31, 32, 33 og 34 blev der som formildende omstændighed lagt vægt på de tiltaltes unge alder og gode personlige forhold.

I dom 35, hvor der blev udmålt de laveste straffe (8 måneders fængsel, heraf 6 måneder betinget, samt ungdomssanktion) blandt de indberettede domme, var de tiltalte 15 år og 16 år. De tiltalte var endvidere ikke tidligere straffet. Som skærpende omstændighed lagde retten vægt på, at røveriforsøget blev begået af flere i forening.

Endelig blev den tiltalte i dom 36 idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a bl.a. med vilkår om anbringelse på institution. Tiltalte var 17 år og tidligere straffet for vold. Der var tale om forsøg på røveri i forening med en medgerningsmand under trussel med kniv. Retten fandt det forsvarligt at idømme en ungdomssanktion, da tiltalte havde udnyttet sit ophold på en sikret institution under en varetægtsfængsling optimalt, bl.a. til at blive stoffri.

6. Rigsadvokatens samlede vurdering og konklusion

6.1. I Rigsadvokatens redegørelse fra oktober 2009 viste den samlede gennemgang af dommene i kategori 1 om egentlige hjemmerøverier efter min opfattelse, at straffen for et egentligt hjemmerøveri lå i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel, når der ikke forelå særligt skærpende eller formildende omstændigheder (normalstrafni-

veauet), jf. herved også Højesterets dom af 10. marts 2009 (U 2009.1410 H). Det var samtidig i retspraksis fastslået, at indtrængen i privat hjem måtte anses for en selvstændig skærpende omstændighed, men at strafudmålingen i øvrigt måtte ske efter en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder.

I de 36 domme, der er indberettet til brug for denne redegørelse, er der udmålt straffe i niveauet 8 måneders fængsel til fængsel i 10 år. Derudover er der idømt ungdoms-sanktion i medfør af straffelovens § 74 a. I størstedelen af de indberettede domme er straffen fastsat i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel. Der foreligger dog tillige en række domme, hvor straffen på grund af skærpende omstændigheder er udmålt væsentligt over dette niveau. De indberettede sager varierer meget i karakter og grovhed, hvilket samlet set kan gøre det vanskeligt at foretage en nærmere indbyrdes sammenligning af sagerne.

RIGSADVOKATEN

SIDE 12

Gennemgangen af dommene viser efter min opfattelse, at normalstraffen for et egentligt hjemmerøveri fortsat ligger i niveauet 2 år og 6 måneder til 3 års fængsel, jf. også Højesterets dom af 10. marts 2009. Straffastsættelsen i den enkelte sag vil dog – ligesom i andre straffesager – altid ske efter en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder i både skærpende og formildende retning, jf. også nedenfor.

Efter min opfattelse viser også denne gennemgang af de indberettede domme om hjemmerøverier, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri – i overensstemmelse med tilkendegivelserne i Højesterets dom af 10. marts 2009 – anses for en selvstændig skærpende omstændighed af domstolene ved straffens fastsættelse. I hovedparten af de indberettede sager har retten således også udtrykkeligt anført, at det anses for en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem.

I overensstemmelse med det, der er anført i min redegørelse fra 2009, er det således mit generelle indtryk, at der inden for de senere år kan konstateres en skærpelse af strafniveauet i sager om egentlige hjemmerøverier, og at dette skærpede strafniveau generelt følges af domstolene.

I skærpende retning ses det herudover i retspraksis bl.a. at blive tillagt betydning, at røveriet er begået om aftenen eller natten af flere i forening, under anvendelse af vold eller våben, at forurettede er afgået ved døden eller har fået alvorlige skader i øvrigt som følge af voldsudøvelsen, eller at forurettede var ældre eller svagelig. I sådanne sager er der udmålt en straf, der ligger over normalstrafniveauet. I andre tilfælde ses der efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder at være udmålt en lavere straf begrundet i konkrete formildende omstændigheder, herunder f.eks. ung alder hos tiltalte, gode personlige forhold, ingen forstraffe eller begrænset eller ingen voldsudøvelse i forbindelse med røveriet.

6.2. Som det fremgår, har Rigsadvokaten siden 2008 fulgt straffastsættelsen i sager om røveri begået i privat hjem, og der er både i politikredsene og hos statsadvokaterne stor opmærksomhed på disse sager, herunder at det af anklagemyndigheden ved strafudmålingen påberåbes som en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem.

Som nævnt er det også min opfattelse, at det nu klart er fastslået i retspraksis, at det skal anses for en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem, og det er min opfattelse, at domstolene må forventes også fremover at tillægge denne omstændighed væsentlig betydning ved fastsættelsen af straffen, jf. også Højesterets dom af 10. marts 2009.

RIGSADVOKATEN

SIDE 13

Det bemærkes endvidere, at Rigsadvokaten i øjeblikket er i færd med at udarbejde en domssamling indeholdende de domme om hjemmerøverier, der er omfattet af Rigsadvokatens redegørelse fra oktober 2009. De domme, der er indberettet til brug for denne redegørelse, vil tillige blive indarbejdet i denne domssamling, ligesom også fremtidige domme om bl.a. hjemmerøverier vil indgå i domssamlingen. Domssamlingen vil efter min opfattelse bidrage til at sikre en fortsat skærpet opmærksomhed om strafudmålingen i sager om egentlige hjemmerøverier samt give anklagere en let adgang til relevant retspraksis, der vil kunne påberåbes i sager af denne karakter.

Med henblik på at sikre fortsat fokus på sanktionsniveauet i sager om hjemmerøveri vil disse sager desuden fremover jævnligt blive drøftet i anklagemyndighedens Fagudvalg om Personfarlig Kriminalitet, som består af repræsentanter for alle politikredse og regionale statsadvokater samt Rigsadvokaten.

Anklagemyndigheden vil således også fremover være meget opmærksom på strafniveauet i sager om hjemmerøverier, og jeg finder på det foreliggende grundlag ikke behov for at iværksætte en fornyet forelæggelses- og indberetningsordning mv. om strafniveauet i sager om hjemmerøverier eller i øvrigt at iværksætte yderligere særlige initiativer med henblik på at sikre en skærpet strafferetlig vurdering på området.

Oversigt over straffene i sager om røveri begået i private hjem

1. Indledning

I dette bilag beskrives de domme, der indgår i redegørelsen. Der er tale om domme, der er indberettet i henhold til Rigsadvokatens indberetningsordning iværksat ved RI nr. 8/2008, som senere er afløst af RI nr. 18/2009, og som er afsagt i perioden fra den 1. juli 2009 til den 1. juli 2010. Endvidere er anke-domme afsagt af landsretterne efter udløbet af den nævnte periode medtaget, hvis byrettens dom i sagen er afsagt inden udgangen af juni 2010.

Domme, hvor en væsentlig del af straffen er udmålt som følge af anden kriminalitet, der er pådømt samtidig, er ikke medtaget. Endvidere er domme, hvor der i stedet for straf er idømt en foranstaltning efter straffelovens § 68 eller § 69, ikke medtaget.

Beskrivelsen af dommene er foretaget på en sådan måde, at de oplysninger, som må antages at have haft væsentlig betydning for straffastsættelsen, fremgår. Tiltaltes alder er nævnt, hvorimod forurettedes alder alene er nævnt, hvis forurettede har været særlig ung eller gammel, idet dette forhold kan have betydning for straffastsættelsen. Endvidere er det anført, hvis tiltalte tidligere er straffet for li-geartet kriminalitet. I de tilfælde, hvor tiltalte tillige er dømt for andre forhold, er dette nævnt, hvis det har haft betydning for fastsættelsen af straffen i sagen.

Dommene omfatter egentlige hjemmerøverier. Et egentligt hjemmerøveri er defineret som et røveri, hvor gerningsmanden og forurettede ikke har forudgående personlige relationer, men hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboeren var hjemme. Herunder henhører også de tilfælde, hvor forurettede er blevet udvalgt, idet gerningsmanden har betragtet vedkommende som et ”let” offer.

2. Domme

- **Dom 1 – Retten i Horsens dom af 21. december 2009 (T2, T3 og T6) og Vestre Landsrets dom af 11. august 2010 (T1, T4 og T5)**
- **Fængsel i 8 år og 3 måneder (T1), 10 år (T2), 2 år (T3), 8 år (T4), 8 år (T5) og 1 år og 6 måneder (T6) samt udvisning**

T1, der var 23 år, T2, der var 31 år, T3, der var 50 år, T4, der var 22 år, T5, der var 20 år og T6, der var 37 år, blev ved nævningeting dømt for i forening at være brudt ind i et ældre ægtepars hjem om natten for at tilegne sig værdier. T3, der fungerede som chauffør, blev dømt for tyveri af særlig grov

beskaffenhed efter straffelovens § 276, jf. § 286, stk. 1, og T6, der under hele forløbet opholdt sig uden for huset, blev dømt for medvirken til røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 23. De øvrige tiltalte (T1, T2, T4 og T5) blev dømt for røveri af særlig farlig karakter efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, idet de kort tid efter indtrængen i de forurettedes hjem overfaldt F1 og F2, der lå og sov, hvorefter de bandt arme og ben sammen på ryggen af de forurettede, ligesom de tildelte både F1 og F2 adskillige slag og spark i hovedet og på kroppen. Den udøvede vold mod F1 medførte blandt andet ribbensbrud og sammentrykning af brystkassen, som førte til, at han kort efter afgik ved døden. Herefter gennemrodede de tiltalte huset og fratog F1 og F2 blandt andet et fladskærms-tv, nogle smykker samt et mindre pengebeløb. De 4 tiltalte blev endvidere dømt for vold med døden til følge efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, i forhold til F1 og efter straffelovens § 245, stk. 1, for grov vold mod F2. Derudover blev T1 dømt for 3 indbrud samt overtrædelse af færdselsloven. T2 blev endvidere dømt for 49 indbrud, herunder nogle forsøg herpå. T3 blev endvidere dømt for 43 indbrud, herunder nogle forsøg herpå. T4 blev endvidere dømt for 1 indbrud. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 8 år og 3 måneder, for T2 til fængsel i 10 år, for T3 til fængsel i 2 år, for T4 til fængsel i 8 år, for T5 til fængsel i 8 år og for T6 til fængsel i 1 år og 6 måneder. Derudover blev samtlige tiltalte udvist. Byretten lagde ved udmålingen af straffen på den ene side vægt på karakteren af voldsudøvelsen, at der ikke havde været tale om et planlagt røveri og på, at de tiltalte ikke var tidligere straffet for vold. På den anden side lagde retten vægt på, at volden havde haft døden til følge for den ene af de forurettede, at der havde været tale om vold omfattet af straffelovens § 245, stk. 1, i forhold til den anden forurettede, og på de omstændigheder, hvorunder volden var udøvet. Straffen for T6 blev fastsat under henvisning til dennes begrænsede deltagelse i røveriet. Straffen for T2 og T3 blev endvidere fastsat under henvisning til antallet af forhold efter straffelovens § 276, de involverede værdier og forholdenes professionelle og systematiske karakter. Landsretten stadfæstede byrettens dom for så vidt angår T1, T4 og T5, som havde anket byrettens dom.

- **Dom 2 – Østre Landsrets dom af 30. november 2009**
- **Fængsel i 6 år (fællesstraf) (T1) og 3 år (T2)**

T1, der var 18 år og tidligere straffet for vold mod tjenestemand i funktion og berigelseskriminalitet, og T2, der var 17 år, blev ved nævningeting dømt for røveri, til dels forsøg herpå, begået på kollegieværelse under udøvelse af grov vold efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 21 og § 245, stk. 1, for så vidt angik T1, jf. tillige § 247, stk. 1 (vold i gentagelsestilfælde) (forhold 2), ved i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse at være trængt ind på forurettedes værelse og tildelt forurettede knivstik i højre arm og højre ben (dette stik var rettet mod skridtet), knytnæveslag i ansigtet samt bid i venstre øre, hvorunder de fratog forurettede en mobiltelefon til en værdi af ca. 4.000 kr., ligesom de forsøgte at få forurettede til at give sig penge. De tiltalte blev endvidere dømt for grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1, for så vidt angik T1, jf. tillige § 247, stk. 1 (forhold 1), ved umiddelbart før røveriet i et andet kollegieværelse i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse at have tildelt F2 et knytnæveslag i hovedet og et knivstik i ansigtet og højre underarm, hvorved F2 pådrog sig en syningskrævende flænge i ansigtet. T1 blev endvidere dømt for grov vold under særdeles skærpende omstændigheder efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1 (forhold 3), ved umiddelbart efter røveriet på gaden ud for kollegiet at have tildelt F3 et knivstik i ryggen og et knivstik i venstre øje, hvorved F3 mistede synet på dette øje. Byretten fandt, at der ved dette forhold var tale om meningsløs gadevold. Både T1 og T2 var blevet mentalundersøgt. Byretten

fandt, at T1 på gerningstidspunktet befandt sig i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af sine psykiske funktioner, jf. straffelovens § 69, men at han burde idømmes straf. Straffen for T1 blev udmålt til fængsel i 5 år, som var en fællesstraf med en betinget dom på 60 dage, og retten lagde her vægt på karakteren af forhold 1 og 2, herunder at forholdene var begået ved indtrængen i privat hjem og under anvendelse af maskering og kniv, og på grovheden af den i forhold 3 udøvede vold og de alvorlige skader, som blev påført F3. Byretten fandt, at T2 på gerningstidspunktet befandt sig i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af sine psykiske funktioner, jf. straffelovens § 69. Der blev afgivet 1 stemme for at idømme T2 straf og 11 stemmer for, at det var mere formålstjenligt i stedet at træffe bestemmelse om foranstaltninger efter straffelovens § 68, 2. pkt., hvorefter T2 blev dømt til at undergive sig ambulans psykiatrisk behandling. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse og for T2's vedkommende således, at han skulle idømmes en fængselsstraf. Landsretten forhøjede straffen for T1 til fængsel i 6 år under hensyn til karakteren og grovheden af røveriet sammenholdt med voldsforholdene, herunder navnlig de alvorlige skader, som blev påført forurettede i forhold 3, ligesom landsretten under henvisning til U 2009.1410 H anførte, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelsen af straffen for det pågældende røveri. Landsretten fandt vedrørende T2, henset til den begåede kriminalitet, ikke, at foranstaltninger efter straffelovens § 68, 2. pkt., var mere formålstjenlige end straf til imødegåelse af en vis risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet, og idømte T2 fængsel i 3 år.

- **Dom 3 – Retten i Hjørrings dom af 6. juli 2009**
- **Fængsel i 4 år og 9 måneder (fællesstraf)**

T, der var 38 år og tidligere straffet for bl.a. vold og overtrædelse af våbenloven, blev dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, ved at være trængt ind i forurettedes hjem og truet denne med et skarpladt haglgevær til at udlevere et jagtgevær, patronbælte med haglpatroner og nøglen til forurettedes bil samt ca. 2.000 kr. i kontanter. Herefter tvang T forurettede til at følge med ud til sin bil og tvang ham ned i bagagerummet, hvorefter T kørte af sted i bilen med forurettede liggende i bagagerummet og satte ham af i et industrikvarter. T blev endvidere dømt for ulovlig indtrængen, tyveri, brugstyveri, ulovlig omgang med hittegods, overtrædelse af straffelovens § 192 a (grov våbenlovsovertrædelse), ulovlig tvang samt overtrædelse af færdselsloven. Retten udmålte straffen for T til fængsel i 4 år og 9 måneder, der var en fællesstraf indeholdende en reststraf på 187 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Ved straffens fastsættelse anså retten det for særligt skærpende, at røveriet var begået i forurettedes hjem under anvendelse af et skarpladt jagtgevær, og at T efter røveriet under forsat anvendelse af det skarpladte jagtgevær truede forurettede til at følge med ud til forurettedes bil, hvorefter T tvang forurettede til at lægge sig op i bilens bagagerum, hvorefter T kørte af sted i bilen med forurettede lukket inde i bagagerummet.

- **Dom 4 – Retten i Viborgs dom af 16. juni 2010**
- **Fængsel i 4 år og 6 måneder (T1) (T2)**

T1, der var 34 år, og T2, der var 35 år og adskillige gange tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev ved nævningeting dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, ved om natten i forening og efter forudgående aftale at have indfundet sig i forurettedes lejlighed bevæbnet med et baseballbat og 2 skarpladte pistoler, som de straks truede F1 med, da han åbnede døren, hvorefter de

bevæbnet med pistoler og baseballbat udøvede vold mod F1 og F2, idet de rev F2 i håret, slog hende med en albue i hovedet med næseblod til følge, slog hende med battet på benene samt slog F1 og F2 på kroppen og i hovedet. Herefter blev de forurettede frataget eller aftvunget tv, sko, tasker, jakker, buskort, sygesikringskort, mobiltelefoner samt et betydeligt kontantbeløb. T1 og T2 blev endvidere dømt for ulovlig frihedsberøvelse efter straffelovens § 261, stk. 1, ved i forlængelse af røveriet med pistolerne at have tvunget de forurettede til at køre med fra lejligheden til en kontantautomat, hvor F1 blev tvunget til at hæve yderligere kontanter, hvorefter de forurettede blev tvunget til at køre med til en anden lejlighed, hvor F2 blev udsat for yderligere vold. Hele hændelsesforløbet varede omkring 3 timer, hvor F1 og F2 var berøvet deres frihed. T1 og T2 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 192 a om overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder, § 260, stk. 1, nr. 1, om ulovlig tvang samt brugstyveri. Derudover blev T1 dømt for vidnetrusler efter straffelovens § 123 og overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer. T2 blev endvidere dømt for hæleri og overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer. Retten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 4 år og 6 måneder. Retten lagde ved udmålingen af straffen vægt på, at røveriet blev begået i de forurettedes hjem under anvendelse af skarpladt våben samt varigheden af frihedsberøvelsen, der under hele forløbet var sket ved trussel med våbnene.

- **Dom 5 – Retten i Svendborgs dom af 10. juli 2009**

- **Fængsel i 4 år og 6 måneder samt betinget udvisning (T1) og 4 år og 6 måneder (T2)**

T1 og T2, der begge var 16 år, blev dømt for 8 forhold vedrørende røveri i private hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 og nr. 2 (forhold 2, 5, 7, 12, 19 og 20), idet de i forening ved vold og under grove trusler om vold trængte ind i de forurettedes – hovedsageligt ældre svage personers – hjem og frarøvede dem kontanter. Flere af røverierne blev begået over for den samme person. De tiltalte blev endvidere dømt for 4 gaderøverier, herunder et forsøg herpå, samt nogle tyveriforhold. Byretten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 4 år og 6 måneder. Ved udmålingen af straffen lagde retten vægt på, at de tiltalte blev fundet skyldige i flere gaderøverier, herunder et forsøg herpå, og adskillige hjemmerøverier, alle udført af flere i forening, til dels ved konkret anvendelse af vold til dels ved anvendelse af grove trusler, hovedsageligt over for ældre svagelige personer. Retten bemærkede, at der ikke ved røverierne blev anvendt våben, og at den udøvede vold ikke havde medført alvorlige fysiske skader. Imidlertid fandt retten, at den begåede kriminalitet i forhold til særligt en af de forurettede havde været af så systematisk karakter og dermed grov karakter, at straffen uanset de tiltaltes alder og gode personlige forhold blev gjort ubetinget og udmålt i lyset af skærpelsen af strafniveauet, der kom til udtryk i U 2009.1410 H, for røverier begået i private hjem. I formildende retning lagde retten vægt på, at de tiltalte havde erkendt alle forhold. T1 blev endvidere udvist betinget.

- **Dom 6 – Retten i Glostrups dom af 23. september 2009**

- **Fængsel i 4 år og 6 måneder samt betinget udvisning (T1) og 3 år og 6 måneder (T2)**

T1, der var 15 år, og T2, der var 17 år, blev ved nævningeting dømt for at have begået tre røverier i private hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, der for T1's vedkommende blev henført under straffelovens § 288, stk. 2, om røveri af særlig grov beskaffenhed. De tiltalte var i det første forhold (forhold 13) trængt ind hos F1 – født i 1935 – hvor de under trusler om vold fratog hende en pung indeholdende 1.800 kr. I det andet forhold (forhold 14) var de tiltalte trængt ind hos F2 – født i 1933 – hvor de under trusler om vold fratog hende en pung indeholdende 800 kr., ligesom en af de tiltalte

fastholdt F2 i en lænestol og holdt hende for øjnene, mens den anden tiltalte tog pungen. I det sidste forhold (forhold 16) var de tiltalte trængt ind hos F3 – født i 1938 – hvorefter den ene tiltalte skubbede F3 omkuld og fastholdt hende, ligesom han tog halsgreb på hende, imens den anden tiltalte gennemrodede forurettedes hjem, hvorved de fratog F3 en pung indeholdende ca. 300 kr. T1 og T2 blev endvidere dømt for i forening at have begået røveri mod en buschauffør, jf. § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 245, stk. 1, (grov vold) samt § 119, stk. 1, (vold mod tjenestemand i funktion) (forhold 9).

Derudover blev T1 dømt for yderligere et forsøg på hjemmerøveri mod F2 – født i 1933 – (forhold 10), ved i forening med en ukendt medgerningsmand under trussel om vold at have forsøgt at trænge ind i forurettedes hjem, hvilket mislykkedes, samt for 2 røverier og et forsøg herpå begået på gaden (forhold 3, 6 og 8). Endvidere blev T1 dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, § 121 samt § 124 om bl.a. vold mod tjenestemand i funktion samt unddragelse af strafforfølgning. T2 blev desuden dømt for forsøg på røveri mod et supermarked (forhold 2) samt vold efter § 244 (forhold 7).

Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 4 år og 6 måneder. Under henvisning til karakteren og antallet af de røverier, som T1 blev fundet skyldig i, fandt retten, at forholdene for T1's vedkommende samlet skulle henføres under straffelovens § 288, stk. 2. Retten lagde ved udmålingen af straffen i skærpende retning vægt på, at der var tale om 3 hjemmerøvier og et forsøg herpå mod ældre mennesker – i et tilfælde således, at der blev begået hjemmerøveri mod den samme person to gange – og vedrørende forhold 9, at der her var tale om et røveri mod en buschauffør under anvendelse af grov vold med betydelige følger. Hertil kom to gaderøvier samt et forsøg herpå. Røverierne blev begået i forening med andre. Retten lagde også vægt på anvendelsen af straffelovens § 288, stk. 2. I formildende retning lagde retten vægt på, at der bortset fra røveriet mod buschaufføren kun havde været anvendt ringere vold, samt T1's unge alder. T1 blev endvidere udvist betinget med en prøvetid på 2 år. Retten udmålte straffen for T2 til fængsel i 3 år og 6 måneder. Retten lagde ved udmålingen af straffen for T2 i skærpende retning vægt på, at der havde været tale om tre hjemmerøvier mod ældre mennesker samt grovheden i forhold 9. Hertil kom et forsøg på butiksrøveri under medbringelse og forevisning af kniv. Røverierne blev begået i forening med andre. I formildende retning lagde retten vægt på, at der bortset fra røveriet mod buschaufføren kun havde været anvendt ringere vold samt tiltaltes unge alder.

- **Dom 7 – Retten i Roskildes dom af 26. november 2009 (T1, T2 og T3) og Østre Landsrets dom af 5. maj 2010 (T4)**
- **Fængsel i 4 år og udvist for bestandigt (T1), 4 år og 6 måneder (T2), 3 år (T3) og 3 år og 6 måneder og udvist for bestandigt (T4)**

T1, der var 26 år og tidligere straffet for vold og røveri, T2, der var 41 år og tidligere straffet for røveri, T3, der var 33 år og tidligere straffet for vold, og T4, der var 31 år, blev ved nævningeting dømt for røveri af særlig farlig karakter efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, dog for T3's vedkommende kun efter § 288, stk. 1, nr. 1, (forhold 1) ved i forening og efter forudgående aftale om natten iført maskering og bevæbnet med oversavede haglgeværer og knive at have tvunget F1 og F2 til at lukke sig ind på deres bopæl, hvorefter de tiltalte bandt de forurettedes ben og underarme sammen med gaffatape, ligesom de fik viklet gaffatape rundt om hovedet, så deres øjne var dækket, hvorefter de begge blev truet på livet med et oversavet jagtgevær, ligesom F1 blev slået i hovedet, imens de tiltalte gennemrodede bopælen og frarøvede de forurettede bl.a. smykker, kontanter, pelse, ure, en frimærkesamling, mobiltelefoner, spiritusflasker og en Mercedes personbil, til en samlet værdi af ikke

under 550.000 kr. T1, T2 og T4 blev endvidere dømt for frihedsberøvelse efter straffelovens § 261, stk. 1 (forhold 2), ved i forlængelse af røveriet at have bundet F1 og F2 sammen og til et møbel, hvorefter de blev låst inde på deres badeværelse og var berøvet friheden i mere end 2 timer. Retten lagde til grund, at T3 var chauffør for de øvrige tiltalte til og fra gerningsstedet og dermed havde indset og accepteret, at der ville blive begået røveri mod de forurettede på deres privatbolig, herunder at der ville blive tale om at true og udøve vold mod de forurettede for at få disse til at udlevere værdier. Retten lagde dog til grund, at T3's forsæt med sikkerhed rakte til overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, men ikke til § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 4 år, for T2 til fængsel i 4 år og 6 måneder, for T3 til fængsel i 3 år og for T4 til fængsel i 4 år. Byretten lagde ved strafudmålingen for T1, T2, og T4 vægt på karakteren af forhold 1 og 2, herunder grovheden i forhold 1, samt de tiltaltes roller, og den tidsmæssige udstrækning af forhold 2. Endvidere lagde retten for T1 og T2's vedkommende vægt på deres forstraffe. Derudover blev T1 og T4 udvist for bestandigt. Byrettens dom blev af T4 anket til landsretten med påstand om frifindelse. Landsretten nedsatte straffen for T4 til fængsel i 3 år og 6 måneder.

- **Dom 8 – Retten i Hernings dom af 27. januar 2010**
- **Fængsel i 4 år og 3 måneder (fællesstraf) (T1), 3 år og 9 måneder (fællesstraf) (T2), 2 år og 6 måneder (fællesstraf) (T3) og 2 år og 6 måneder (T4)**

T1, der var 19 år, T2, der var 20 år, T3, der var 18 år, og T4, der var 20 år, alle tidligere straffet, T1 bl.a. for røveri, blev dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående planlægning at være trængt ind om natten hos de forurettede, hvor de tiltalte maskerede og bevæbnet med kniv og køller ruskede i F1 og under trussel med kniv tiltvang sig adgang til kontor og pengeskab, hvorfra de tog ca. 16.000 kr., ligesom de gennemrodede huset og tog yderligere 1.000 kr. og tre mobiltelefoner. T1 blev endvidere dømt for et mindre forhold af hæleri. T2 blev endvidere dømt for et indbrudstyveri til en værdi af ca. 15.000 kr. T3 blev endvidere dømt for mindre forhold af hæleri, overtrædelse af våbenloven med hensyn til en enhåndsbetjent foldekniv og en totenschlæger samt overtrædelse af lov om euforiserende stoffer i forening med T4 med hensyn til 30 gram amfetamin og 600 gram hash. T4 blev derudover tillige dømt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer med hensyn til 800 gram hash og et mindre hæleriforhold efter straffelovens § 290, stk. 1. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 4 år og 3 måneder, der var en fællesstraf med den betingede straf på 1 år og 6 måneder fra en tidligere delvist betinget dom. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 3 år og 9 måneder, der var en fællesstraf med den betingede straf på 1 år fra en tidligere delvist betinget dom. For T3 blev straffen udmålt til fængsel i 2 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med den betingede straf på 2 måneder fra en tidligere delvist betinget dom. Straffen for T4 blev udmålt til fængsel i 2 år og 6 måneder. Retten lagde ved strafudmålingen på den ene side vægt på navnlig røveriets alvorlige karakter og på den anden side, at der ikke i forbindelse med røveriet blev udøvet vold.

- **Dom 9 – Retten i Hjørrings dom af 23. juni 2010**
- **Fængsel i 4 år (tillægs- og fællesstraf) (T1), 3 år, heraf 2 år og 6 måneder betinget (T2), 2 år, heraf 1 år og 6 måneder betinget (T3), 2 år, heraf 1 år og 6 måneder betinget (fællesstraf) (T4), og 2 år og 2 måneder (tillægsstraf) (T5)**

T1, der var 17 år og tidligere straffet for bl.a. vold, røveri og tyveri, T2, der var 17 år og tidligere straffet for hæleri, T3, der var 17 år, T4, der var 17 år og tidligere straffet for vold, og T5, der var 18 år og tidligere straffet for bl.a. vold og tyveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved om aftenen i forening og efter fælles forudgående aftale at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de tiltalte iført maskering og under trussel med knive samt ved vold fratog de forurettede et fjernsyn, en playstation samt et mindre kontantbeløb, idet de tiltalte slog og sparkede F1, F2 og F3 flere gange på kroppen og i ansigtet. T1 blev endvidere dømt for vidnetrusler, ulovlig tvang samt et yderligere forhold vedrørende gaderøveri. T2 blev endvidere dømt for 17 indbrud samt hæleri. T3 blev endvidere dømt for overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer. T4 blev endvidere dømt for brugstyveri og overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer, og T5 blev endvidere dømt for brugstyveri, hæleri, indbrud samt overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 4 år, der var en fællesstraf med den betingede straf på 4 måneder fra en tidligere delvist betinget dom, samt en tillægsstraf. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 3 år, hvoraf 2 år og 6 måneder blev gjort betinget. Straffen for T3 blev udmålt til fængsel i 2 år, hvoraf 1 år og 6 måneder blev gjort betinget. Straffen for T4 blev udmålt til fængsel i 2 år, hvoraf 1 år og 6 måneder blev gjort betinget, der var en fællesstraf med 50 dage fra en tidligere betinget dom. Straffen for T5 blev udmålt til fængsel i 2 år og 2 måneder, der til dels var en tillægsstraf. Retten lagde ved udmålingen af straffen i skærpende retning vægt på, at der var tale om et hjemmerøveri udøvet af 5 i forening, hvoraf 4 var maskerede, og hvorunder der blev truet med knive og udøvet vold mod flere sagesløse personer, herunder grov vold mod en af de forurettede. Som formildende omstændigheder lagde retten vægt på de tiltaltes unge alder og på de begrænsede skader og fandt det på den baggrund forsvarligt at gøre straffene for T2, T3 og T4 delvist betinget uanset T2's og T4's forstraffe.

- **Dom 10 – Retten i Glostrups dom af 9. februar 2010**
- **Fængsel i 3 år og 6 måneder og udvist for bestandigt (T1) og 4 år (T2)**

T1, der var 29 år, og T2, der var 44 år, begge tidligere straffet for berigelseskriminalitet, herunder røveri, blev ved nævningeting dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående aftale under foregivelse af at skulle måle vandtryk at have fået adgang til de forurettedes villa, hvor de tiltalte under trussel med en skarpladt pistol og under udøvelse af vold i form af ét slag i bagehovedet og ét spark i maven på F1 og adskillige spark og slag på F2 fratog de forurettede ca. 35.000 kr., smykker og kassetten til videoovervågningen. Under røveriet blev pistolen endvidere flere gange stukket helt op i hovedet på F2, ligesom begge forurettede blev bagbundet med strips. Det blev lagt til grund, at særligt T1 under hele forløbet havde opført sig meget aggressivt, og at de tiltalte målrettet havde gået efter penge, videoovervågning, pengeskab og våbenskab, som det på baggrund af deres handlinger måtte lægges til grund, at de havde et klart forhåndskendskab til. T2 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved i umiddelbar forlængelse af røveriet at have truet en tjenestegørende politiassistent med den skarpladte pistol. Begge tiltalte blev tillige dømt for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, ved at have

været i besiddelse af den skarpladte pistol. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 3 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 4 år. T1 blev endvidere udvist af Danmark for bestandig. Vedrørende strafudmålingen udtalte retten, at et hjemmerøveri som udgangspunkt bør medføre en straf på fængsel i 2 år og 6 måneder til 3 år. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at der i det foreliggende tilfælde forelå skærpene omstændigheder i form af forudgående planlægning, flere gerningsmænd, voldsanvendelse, bagbinding med strips og trussel med skarpladt skydevåben, ligesom begge tiltalte tidligere var dømt for ligeartet kriminalitet. På den anden side lagde retten vægt på, at der kun var udøvet relativt beskeden vold, der ikke havde medført skader. Vedrørende T2 fandt retten, at en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, som i det foreliggende tilfælde, bør medføre en betydelig straf.

- **Dom 11 – Østre Landsrets dom af 18. juni 2010**
- **Fængsel i 3 år og 9 måneder**

T, der var 32 år og adskillige gange tidligere straffet for røveri og vold, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, samt overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, om overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpene omstændigheder ved efter nøje planlægning og forberedelse at være trængt ind i forurettedes hjem og under vedvarende trussel med en pistol at have tvunget forurettede til at udlevere kontanter, mobiltelefon, fastnettelefon samt sin Mercedes personbil, ligesom T rørte forurettedes ansigt med pistolen. T blev endvidere dømt for tyveri og overtrædelse af færdselsloven. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 3 år og 9 måneder. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på røveriforholdets grovhed, at T adskillige gange tidligere var straffet for ligeartet kriminalitet, og at forholdet blev begået, mens T var undvejet under afsoning af en dom for ligeartet kriminalitet. Landsretten stadfæstede dommen under henvisning til, at røveriet blev begået ved indtrængen i privat hjem og under anvendelse af pistol, ligesom T tidligere var straffet adskillige gange for ligeartet kriminalitet. Endvidere lagde retten vægt på overtrædelsen af straffelovens § 192 a.

- **Dom 12 – Vestre Landsrets dom af 25. februar 2010**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (fællesstraf) (T1), 2 år og 6 måneder (tillægsstraf) (T2), 2 år og 6 måneder (T3), 3 år og 6 måneder (fællesstraf) (T4) og 2 år (T5)**

T1, der var 24 år og tidligere straffet for vold, T2, der var 24 år og tidligere straffet for grov narkokriminalitet efter straffelovens § 191 og ulovlig våbenbesiddelse, T3, der var 24 år, T4, der var 23 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet og ulovlig våbenbesiddelse, og T5, der var 25 år og tidligere straffet for tyveri, blev alle dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved om natten i forening og efter fælles forudgående aftale at være trængt ind i de forurettedes lejlighed, hvor T3 slog F1 med knytnæveslag, så F1 faldt om, ligesom T4 truede F1 og F2 med en pistol, herunder ved at stikke pistolen ind i munden på F1. Under røveriet blev de forurettede frataget computere, fladskærmsfjernsyn, smykker, tasker og værktøj til en samlet værdi af 105.564 kr. T5 blev frifundet for den del af tiltalen, der vedrørte trusler med pistol. T1 blev tillige dømt for brugstyveri samt overtrædelse af bekendtgørelserne om euforiserende stoffer og våben. T2 blev tillige dømt for 2 forhold vedrørende vold efter straffelovens § 244 samt overtrædelse af restaurationsloven og bekendtgørelse om euforiserende stoffer. T3 blev tillige dømt for hæleri. T4 blev tillige dømt for tyveri, hærværk, 2 forhold vedrørende vold efter straffelovens § 244 samt overtrædelse af restaurationsloven, bekendtgørelsen om euforiserende stoffer, fyrværkeriloven, færdselsloven og våbenloven ved at have været i be-

siddelse af en skarpladt oversavet pumpgun. T5 blev tillige dømt for ulovlig våbenbesiddelse samt besiddelse af ulovlige piller. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 3 år samt en tillægsbøde, der var en fællesstraf med 42 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 3 år og 3 måneder, for T3 til fængsel i 3 år, for T4 til fængsel i 3 år og 9 måneder samt en tillægsbøde, der var en fællesstraf med 6 måneder fra en tidligere betinget dom, og for T5 til fængsel i 2 år. Byretten lagde ved udmålingen af straffen vægt på karakteren af hjemmerøveriet, herunder den omstændighed, at røveriet blev begået af fem tiltalte i forening ved efter forudgående aftale om natten at trænge ind hos to forurettede, som de tiltalte i hovedsagen intet forudgående kendskab havde til. Retten lagde endvidere vægt på værdien af de tilegnede effekter samt karakteren af truslerne og den enkeltes deltagelse. Landsretten nedsatte straffen for T1 til en fællesstraf på 2 år og 6 måneder, for T2 til fængsel i 2 år og 6 måneder, til dels som en tillægsstraf, for T3 til fængsel i 2 år og 6 måneder, og for T4 til en fællesstraf på fængsel i 3 år og 6 måneder samt en tillægsbøde på 5.000 kr. Landsretten bemærkede, at ved fastsættelsen af straffen for T3 og T4 havde retten i skærpende retning lagt vægt på deres roller i røveriet, ligesom retten tillige for T4's vedkommende lagde vægt på forholdet vedrørende besiddelse af en pumpgun. Straffen for T5 blev stadfæstet.

- **Dom 13 – Retten i Hjørrings dom af 15. september 2009**
- **Fængsel i 3 år (fællesstraf) (T1) og 2 år og 9 måneder (T2)**

T1, der var 21 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, og T2, der var 42 år, blev dømt for røveri begået i privat hjem og grov vold efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, (vold i gentagelsestilfælde) for så vidt angik T1, ved i forening at have sparket døren ind hos forurettede, hvor de under udøvelse af vold mod forurettede i form af knytnæveslag og spark mod hovedet og kroppen samt ved knusning af en vinflaske i hovedet fratog forurettede en tegnebog med ca. 2.000 kr. samt et fladskærms-tv. T1 blev endvidere dømt for spirituskørsel. Retten udmålte straffen for T1 under hensyn til tiltaltes forstraffe for vold til fængsel i 3 år, der var en fællesstraf med 35 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 2 år og 9 måneder. Retten lagde ved fastsættelsen af straffen vægt på, at røveriet blev begået om natten af to gerningsmænd i forurettedes hjem, og at forurettede herunder blev udsat for vold, efter det oplyste dog over en relativt begrænset periode.

- **Dom 14 – Østre Landsrets dom af 19. april 2009**
- **Fængsel i 3 år (fællesstraf)**

T, der var 20 år og tidligere straffet for bl.a. røveri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med en ukendt medgerningsmand at være trængt ind i F1's lejlighed og tildelt F2 et spark i ansigtet samt knytnæveslag på kroppen, ligesom F1 blev fastholdt og tildelt knytnæveslag i ansigtet, hvorefter T fratog F1 og F2 900 kr. i kontanter. T blev endvidere dømt for at have truet F1, jf. straffelovens § 123, samt for forsøg på tyveri. Byretten udmålte straffen for T til fængsel i 2 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med 244 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Retten lagde ved fastsættelsen af straffen vægt på, at der var tale om hjemmerøveri, idet T og en medgerningsmand var trængt ind i forurettedes lejlighed, der var placeret i et bosted for personer, der var svækkede pga. misbrugsproblemer. Landsretten forhøjede straffen for T til en fællesstraf på fængsel i 3 år under henvisning til tiltaltes forstraffe og de af byretten i øvrigt anførte grunde.

- **Dom 15 – Østre Landsrets dom af 12. august 2009**
- **Fængsel i 2 år og 3 måneder samt betinget udvisning (T1) og 3 år (T2)**

T1 og T2, der begge var 19 år og ikke tidligere straffet, blev dømt for et røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de under trussel med en medbragt plastisk attrappistol og ved anvendelse af vold i form af bl.a. knytnæveslag samt trussel med kniv fratog forurettede kontanter, computerudstyr, fladskærms-tv mv., ligesom de tvang ham til at udlevere sit hævekort og koden hertil, ligesom forurettede fik trukket en plasticpose over hovedet og blev bundet to gange. T2 blev endvidere dømt for røveri i en spillehal og T1 for medvirken hertil. Derudover blev T1 dømt for hæleri, overtrædelse af lov om euforiserende stoffer samt som varetægtsfængslet i sin celle uberettiget at have været i besiddelse af en mobiltelefon. T2 blev endvidere dømt for to forhold af tyveri samt et forhold af brugstyveri. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år samt betinget udvisning og til fængsel i 2 år og 6 måneder for T2. Landsretten forhøjede straffen for T1 til fængsel i 2 år og 3 måneder samt betinget udvisning og for T2 til fængsel i 3 år. Landsretten lagde ved udmålingen af straffen for T2 vægt på, at denne måtte anses som initiativtager til og hovedmanden i udførelsen af de to røverier.

- **Dom 16 – Østre Landsrets dom af 23. juni 2010**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (T1), 2 år og 6 måneder (T2) og 2 år og 9 måneder (T3)**

T1, der var 22 år og tidligere straffet for bl.a. berigelseskriminalitet, T2, der var 19 år, og T3, der var 25 år og tidligere straffet for overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer samt våbenbekendtgørelsen, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved om aftenen i forening og efter fælles forudgående aftale og planlægning at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor T1 sprøjtede tåregas i ansigtet på flere af husets beboere, ligesom T2 truede husets beboere med et oversavet jagtgevær samt sparkede til en af de forurettede, i den hensigt at frarøve de forurettede værdier, hvilket mislykkedes, idet en af husets beboere flygtede, hvorefter de tiltalte flygtede fra stedet. T1 og T2 blev endvidere dømt for besiddelse af det nævnte oversavede jagtgevær. Derudover blev T1 dømt for hæleri og overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer, og T2 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 164, stk. 1, om falsk anklage og færdselsloven. T3 blev endvidere dømt for besiddelse af ulovlige dopingmidler. Byretten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 2 år og 3 måneder, og for T3 til fængsel i 1 år og 9 måneder. Retten lagde ved udmålingen af straffen for T1 og T2 vægt på, at der var tale om et forsøg på hjemmerøveri begået af flere i forening og efter en vis planlægning under trusler med gevær og anvendelse af tåregasspray. Derudover lagde retten vægt på besiddelsen af et oversavet jagtgevær. Som formildende omstændighed lagde retten vægt på, at T1 ikke for nyligt var straffet af reel betydning for sagen, samt at T2 var ustraffet med gode personlige forhold. Ved udmålingen af straffen for T3 lagde retten vægt på hans rolle under røveriet, herunder at han havde deltaget i planlægningen af røveriet. Landsretten forhøjede straffen for T1 og T2 til fængsel i 2 år og 6 måneder og for T3 til fængsel i 2 år og 9 måneder. Landsretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at der var tale om et forsøg på røveri i et privat hjem af flere i forening efter forudgående planlægning og under trusler med et oversavet jagtgevær og anvendelse af vold, herunder en tåregasspray. For så vidt angår T3 lagde retten endvidere vægt på hans rolle som anstifter.

- **Dom 17 – Retten i Roskildes dom af 5. maj 2009 (T3) og Østre Landsrets dom af 10. september 2009 (T1 og T2)**
- **Fængsel i 2 år og 9 måneder (T1), 2 år og 6 måneder (T2) og ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a (T3)**

T1, der var 16 år og tidligere straffet for personfarlig- og berigelseskriminalitet, T2, der var 17 år og tidligere straffet for røveri og T3, der var 15 år og tidligere straffet med en betinget dom for vold og brugstyveri af bil, blev dømt for røveri, til dels forsøg herpå, begået i privat hjem samt tyveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 21 (forhold 2) og § 276 (forhold 3), ved i forening og efter forudgående aftale og under trussel med kniv og splatterpistol at have fået forurettede til at udlevere pung indeholdende 30 kr., hævekort med tilhørende kode, to mobiltelefoner og en pakke cigaretter, ligesom de tiltalte forsøgte at få forurettede til at udlevere sine bilnøgler, hvilket mislykkedes, da hun ingen bil havde. De tiltalte hævdede efterfølgende 2.400 kr. fra forurettedes hævekort (forhold 3). De tiltalte blev endvidere dømt for forsøg på ulovlig tvang og brugstyveri af en bil efter straffelovens § 260, nr. 1, og § 293 a, jf. § 21 (forhold 1), begået umiddelbart før røveriet. De tiltalte havde her bl.a. under trussel med en hardballpistol forsøgt at få føreren af en bil, der holdt for rødt lys, til at stige ud, så de tiltalte kunne gøre uberettiget brug af bilen, hvilket mislykkedes, da dørene var låst, og det lykkedes føreren at køre fra stedet. T1 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, ved at være flygtet under varetægtsfængslingen. T2 blev endvidere dømt for overtrædelse af våbenloven ved at have besiddet en kniv. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og 3 måneder og for T2 til fængsel i 2 år og lagde herunder vægt på særligt karakteren af forhold 1 og 2, herunder de tiltaltes rollefordeling i disse forhold, deres forstraffe for ligeartet kriminalitet og deres unge alder. T3 blev idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a med tilsyn i 2 år og undergivelse af socialpædagogisk behandling samt indtil 4 måneders anbringelse på en sikret afdeling på en døgninstitution og herefter indtil 14 måneders anbringelse på en døgninstitution. Retten lagde herved vægt på T3's unge alder og hans personlige forhold. Anklagemyndigheden ankede dommen for så vidt angår T1 og T2 til landsretten med påstand om skærpende. Landsretten forhøjede straffen for T1 til fængsel i 2 år og 9 måneder og for T2 til fængsel i 2 år og 6 måneder. Fire voterende dommere udtalte, at der ved straffastsættelsen – ud over det i dommen anførte – særlig var lagt vægt på, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed, jf. U 2009.1410 H, og under hensyn hertil blev straffen forhøjet. To voterende dommere stemte for stadfæstelse.

- **Dom 18 – Vestre Landsrets dom af 21. oktober 2009**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (T1) og 2 år og 9 måneder (T2)**

T1, der var 19 år og tidligere straffet for vold og vidnetrusler, og T2, der var 19 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 (forhold 3), ved i forening med to yderligere medgerningsmænd om natten at have sparket døren ind til forurettedes lejlighed, hvor de under trussel med pistol fratog F en bærbar computer, diverse hævekort og nøgler samt 2.000 kr. i kontanter. T1 og T2 blev endvidere dømt for vold i forening med en yderligere gerningsmand (forhold 1). T1 blev derudover dømt for ulovlig våbenbesiddelse og besiddelse af hash (forhold 4 og 6), og T2 blev dømt for et yderligere voldsforhold (forhold 2) samt besiddelse af mobiltelefon i arresten (forhold 9). Byretten henførte den udøvede vold i både forhold 1 og forhold 2 under straffelovens § 245 om vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter, for T1's vedkommende jf. § 247, stk. 1, om vold i gentagelsestilfælde, og udmålte straffen for T1 til fængsel i 3 år og 3 måneder og for T2 til fængsel i 3 år og 6 måneder. By-

retten lagde ved strafudmålingen vægt på karakteren og omfanget af den udøvede vold, og at røveriet blev begået om natten af flere i forening under indtrængen i privat hjem og under anvendelse af pistol. Landsretten fandt, at den udøvede vold i forhold 1 skulle henføres under straffelovens § 244, og på trods af røveriets grovhed nedsatte landsretten straffen for T1 til fængsel i 2 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 2 år og 9 måneder.

- **Dom 19 – Retten i Roskildes dom af 15. juli 2009 (T1 og T3) og Østre Landsrets dom af 29. oktober 2009 (T2)**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder, heraf 1 år og 2 måneder betinget (T1), 2 år og 9 måneder (T2), 1 år og 3 måneder, heraf 1 år betinget (T3), og 1 år og 6 måneder, heraf 1 år og 3 måneder betinget (T4)**

T1, der var 17 år, T2, der var 19 år og tidligere straffet for bl.a. røveri og vold mod tjenestemand, og T3 og T4, der begge var 15 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående aftale at være trængt ind hos F, der var handicappet, og truet ham med en splatterpistol, hvorved de fratog ham 1.200 kr. i kontanter samt en mobiltelefon. T2 tildelte endvidere F et slag i hovedet med splatterpistolen samt flere knytnæveslag i ansigtet. T1 blev endvidere dømt for 4 tyveriforhold, T2 blev endvidere dømt for 9 tyveriforhold samt flugtforsøg fra en arrest, og T4 blev tillige dømt for bl.a. 4 indbrud. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder, hvoraf 1 år og 2 måneder blev gjort betinget. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 2 år og 3 måneder, der var en fællesstraf med 68 dage fra en tidligere prøveløsladelse. Straffen for T3 blev udmålt til fængsel i 1 år og 3 måneder, hvoraf 1 år blev gjort betinget, og straffen for T4 blev udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder, hvoraf 1 år og 3 måneder blev gjort betinget. Retten bemærkede, at der var tale om et hjemmerøveri begået over for en handicappet mand, samt at et røveri af denne karakter havde alvorlige følger for den person, det var gået ud over, uagtet at de fysiske skader efter den voldsudøvelse, der fandt sted, var begrænsede. Retten fandt derfor, at der som et helt klart udgangspunkt var forskyldt en længerevarende ubetinget frihedsstraf for et forhold af denne karakter. Retten lagde ved udmålingen af straffen for T1, T3 og T4 dog vægt på deres unge alder, samt at de havde siddet vare-tægtsfængslet under sagen. Med hensyn til straffen for T2 lagde retten vægt på hans rolle under røveriet samt hans forstraffe. Anklagemyndigheden ankede straffen for T2 til landsretten, der forhøjede straffen til 2 år og 9 måneder. Landsretten bemærkede, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri i sig selv er en skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelsen af straffen. Landsretten lagde herefter vægt på karakteren af røveriet i øvrigt, samt at det var begået i forening med andre.

- **Dom 20 – Østre Landsrets dom af 16. december 2009**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (T1) og 2 år (T2)**

T1, der var 32 år og tidligere straffet for vold, trusler, overtrædelse af lov om euforiserende stoffer samt tyveri, og T2, der var 29 år og tidligere straffet for hæleri, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående aftale at have indfundet sig i forurettedes hjem, hvor de iført maskering og bevæbnet med en pistol fratog F1 og F2 smykker, tasker af mærket Gucci, punge af mærket Gucci og Louis Vuitton, et Rolex ur, kontanter mv. til en samlet værdi af ca. 100.000 kr., ligesom de tvang F1 og F2 til at lægge sig i en seng, hvor de bagbandt F1 og F2 med gaffatape, hvorefter de tvang dem til at lægge sig på gulvet i entreen, ligesom de under hele forløbet

holdt dem under bevogtning og truede dem flere gange, mens de gennemrodede huset. T1 blev endvidere dømt for vidnetrusler over for F1 og F2 samt for overtrædelse af våbenloven. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og 3 måneder og for T2 til fængsel i 1 år og 9 måneder. Byretten lagde som skærpende omstændighed vægt på, at hjemmerøveriet blev begået af flere i forening samt grovheden af sagens 3 forhold. Landsretten skærpede straffen for T1 til fængsel i 2 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 2 år. Landsretten lagde ved strafudmålingen vægt på de af byretten nævnte forhold, herunder at der var tale om et hjemmerøveri samt for T1's vedkommende, at denne tidligere var straffet for ligearteret kriminalitet.

- **Dom 21 – Retten i Århus dom af 26. maj 2010**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder (T1), 2 år og 6 måneder (fællesstraf) (T2) og 1 år og 6 måneder (fællesstraf) (T3)**

T1, der var 17 år, T2, der var 22 år og tidligere straffet for vold og berigelseskriminalitet, og T3, der var 17 år og tidligere straffet for vold, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter fælles forudgående aftale at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de væltede F omkuld og trykkede hans ansigt ned i gulvet, sad ovenpå ham og fastholdt ham bl.a. med et greb om nakken med det formål at aftvinge ham penge. Endvidere blev T1 og T2 dømt for i fælles forståelse at have sparket døren til soveværelset ind og tvunget F til at åbne pengeskabet, hvorefter T1 og T2 fikserede F. T1 blev derudover dømt for at have slået F i hovedet med en lampe, efter at F var blevet fikseret. T3 blev herudover tillige dømt for vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder og for T2 til fængsel i 2 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med den betingede straf på 20 dage fra en tidligere delvist betinget dom. Straffen for T3 blev udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med den betingede straf på 3 måneder og 14 dage fra en tidligere delvist betinget dom. Ved strafudmålingen lagde retten vægt på de tiltaltes forskellige roller under røveriet, herunder at T1 havde deltaget i fastholdelsen og udøvelsen af vold mod F, og at T2 havde været initiativtager til røveriet samt hans fremtrædende rolle under røveriet. På trods af T1's og T3's alder på gerningstidspunktet samt gode personlige forhold fandt retten under henvisning til forholdets karakter ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

- **Dom 22 – Retten i Nykøbing F's dom af 4. januar 2010**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder**

T, der var 16 år, blev efter sin erkendelse dømt for to røverier begået i private hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 (forhold 4 og 6). Begge forhold blev begået i forening med medgerningsmand (G). I forhold 4 blev røveriet begået mod en 60-årig dame efter forudgående aftale og rekognoscering, hvor G bevæbnet med en hardball pistol skaffede sig adgang til F1's bopæl midt om natten, hvorefter G under trusler om at slå forurettede ihjel samt efterfølgende ved at udsætte forurettede for fuldbyrdet voldtægt tvang denne til at udlevere en taske indeholdende personlige papirer og pung med ca. 50 kr., ligesom G herefter under trusler med en kniv tvang forurettede med ud til en brugstjålen bil, hvor T afventede. T og G kørte med forurettede i den hensigt at formå hende til at hæve penge i en kontantautomat, hvilket imidlertid mislykkedes, idet G kort efter vendte bilen og kørte tilbage til forurettedes bopæl for at finde yderligere værdier, mens T foretog bevogtning af forurettede, der imidlertid formåede at flygte fra stedet. I forhold 6, der blev begået kort tid efter forhold 4, indfandt G sig på F2's

bopæl og under trusler med en attrappistol aftvang F2 400 kr. samt nøglen til hendes personbil, imens T bevæbnet med en kniv ventede udenfor. T blev endvidere dømt for to forhold af brugstyveri af bil efter straffelovens § 293 a, to forhold af indbrud begået i forening med G til en værdi af ca. 32.000 kr. samt overtrædelse af våbenloven ved i forbindelse med forhold 4 og 6 at have været i besiddelse af en låsbar foldekniv. Retten udmålte straffen for T til fængsel i 2 år og 6 måneder. Retten lagde ved strafudmålingen i skærpene retning vægt på, at der var tale om to hjemmerøverier begået af tiltalte og en medgerningsmand i forening, og at de var bevæbnede. I formildende retning lagde retten vægt på tiltaltes alder og hans mere underordnede rolle i forbindelse med hjemmerøverierne. Henset til karakteren og antallet af forhold fandt retten ikke, at der var grundlag for i stedet at idømme tiltalte en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a.

- **Dom 23 – Østre Landsrets dom af 8. oktober 2009**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (fællesstraf) (T1) og 2 år og 2 måneder (T2)**

T1 og T2, der begge var 18 år og tidligere straffet for berigelses- og personfarlig kriminalitet, blev dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, idet de i forening og efter forudgående aftale under anvendelse af vold over for urettede i form af skub, slag med hammer i hovedet, knytnæveslag samt slag med genstand tvang forurettede til at fremfinde diverse værdigenstande, ligesom de bandt forurettede til en stol, hvorefter de tildelte ham adskillige knytnæveslag samt truede ham med kniv, hvorved de fratog forurettede diverse effekter til en anslået værdi af ca. 9.900 kr. T1 og T2 blev endvidere dømt for brugstyveri af en bil efter straffelovens § 293 a og T2 for 3 forhold af hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 9 måneder, der var en fællesstraf med 92 dage fra en tidligere prøveløsladelse, og for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder. Anklagemyndigheden ankede dommen til landsretten med påstand om skærpelse. Landsretten forhøjede straffen for T1 til fængsel i 2 år og 6 måneder (fællesstraf med 92 dage) og for T2 til fængsel i 2 år og 2 måneder. Ved straffastsættelsen lagde landsretten vægt på, at de tiltalte på gerningstidspunktet var fyldt 18 år, at de havde planlagt at begå indbrud hos forurettede, og at de tiltalte ændrede planen om indbrud til røveri, da de ved ankomsten til forurettedes bopæl fandt ud af, at han var hjemme. Landsretten lagde endvidere vægt på, at de tiltalte var maskerede, medbragte bl.a. en hammer, at de udøvede grov vold mod forurettede, herunder slag med hammer i hovedet, at forurettede blev bundet og var værgeløs, at de tiltalte først forlod gerningsstedet efter en lille times tid, og at forurettedes skader var forholdsvis begrænsede. Landsretten anførte også, at der ved fastsættelsen af straffen måtte tages hensyn til, at der i overensstemmelse med anklageskriftet alene var dømt for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1. For T1 lagde landsretten tillige vægt på, at han var den mest aggressive ved røveriet, de øvrige pådømte forhold, hans tidligere kriminalitet, og at forholdene var begået i prøvetiden. For T2 lagde landsretten tillige vægt på de øvrige pådømte forhold, hans tidligere kriminalitet og det relativt hurtige recidiv, samt at T2 meldte sig selv til politiet.

- **Dom 24 – Retten i Holbæks dom af 23. november 2009**
- **Fængsel i 2 år og 6 måneder (fællesstraf)**

T, der var 22 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev efter sin erkendelse dømt for to forhold vedrørende forsøg på røveri i private hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21. Tiltalte havde i forening med en medgerningsmand om aftenen forsøgt at trænge ind og begå røveri hos F1, der var født i 1924, hvilket mislykkedes, da F1 nåede at smække døren i (forhold 1). Umiddelbart

efter forhold 1 trængte tiltalte og medgerningsmanden ind hos F2 og F3, der var født henholdsvis 1931 og 1925, og under trussel med en kniv truede F2 og F3 til at udlevere penge, hvilket mislykkedes, da de forurettede sagde, at de ingen penge havde (forhold 2). Tiltalte blev endvidere dømt for brugstyveri af en bil efter straffelovens § 293 a og kørsel i frakendelsestiden. Retten udmålte straffen til fængsel i 2 år og 6 måneder, der var en fællesstraf med 4 måneder fra en tidligere delvist betinget dom. Ved strafudmålingen lagde retten i skærpende retning vægt på, at forholdene var begået i forening med en anden mod ofre, som var nøje udvalgt på grund af deres formodede manglende evne til at gøre modstand, samt at tiltalte kort forinden var dømt for berigelseskriminalitet og brugstyveri af bil. I formildende retning lagde retten vægt på, at der ikke var udøvet fysisk vold mod nogen af ofrene, at tiltalte i forhold 1 ikke nåede at komme inden for døren, og at tiltalte i forhold 2 efter sin forklaring holdt kniven i nogen afstand fra forurettede.

- **Dom 25 – Retten i Aalborgs dom af 5. februar 2010**
- **Fængsel i 2 år (T1), 1 år og 6 måneder (T2) og 2 år og 3 måneder (T3)**

T1, der var 23 år og tidligere straffet for bl.a. berigelseskriminalitet, T2, der var 32 år og tidligere straffet for vold, og T3, der var 28 år og tidligere straffet for bl.a. berigelseskriminalitet, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening og efter forudgående aftale at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de tiltalte tildelte forurettede flere knytnæveslag og spark i hovedet og på kroppen, hvorved de fratog forurettede flere effekter, herunder en mobiltelefon, en forstærker og nogle højtalere. T1 blev endvidere dømt for vold, tyveri, brugstyveri samt overtrædelse af færdselsloven. T2 blev endvidere dømt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, ligesom T3 tillige blev dømt for vold samt flere tyveriforhold og overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år, for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder og for T3 til fængsel i 2 år og 3 måneder.

- **Dom 26 – Retten i Odenses dom af 23. november 2009**
- **Fængsel i 2 år (T1) og 2 år (fællesstraf) (T2)**

T1, der var 18 år, og T2, der var 17 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, blev dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, (forhold 1) og grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1, og for så vidt angår T2, jf. § 247, stk. 1, (vold i gentagelsestilfælde) (forhold 2) ved i forening og efter forudgående aftale og planlægning om natten iført maskering og medbringende hver sin kniv at være trængt ind hos forurettede, som de formodede lå inde med et større kontantbeløb. De tiltalte skubbede forurettede omkuld og holdt ham nede, ligesom T1 skar forurettede overfladisk i hånden og i ansigtet med kniv. De tiltalte truede endvidere fire øvrige tilstedeværende personer med kniv og forlangte penge og mobiltelefoner udleveret, ligesom de tiltalte tilegnede sig forurettedes bærbare computer, mobiltelefon og 200 kr. T1 blev endvidere dømt for i arresthus uberettiget at have besiddet og anvendt en mobiltelefon, jf. straffelovens § 124, stk. 4. Retten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og for T2 til fængsel i 2 år, der var en fællesstraf med 6 måneder fra en betinget dom. Retten lagde for begge de tiltaltes vedkommende vægt på den grove karakter af forhold 1, der var planlagt og begået under anvendelse af knive i forurettedes hjem, og hvorunder yderligere fire personer blev forurettede. For så vidt angår T1 lagde retten endvidere vægt på, at det var ham, der snittede forurettede med kniv. For så vidt angår T2 lagde retten vægt på, at han havde begået personfarlig kriminalitet i prøvetiden for en betinget dom for lignende kriminalitet, men at T2 på den anden side var

under 18 år på gerningstidspunktet og havde aflagt tilståelse og forklaret om medgerningsmanden, hvilket havde medvirket til sagens opklaring. Retten fandt efter karakteren af røveriet ikke grundlag for at gøre straffen for nogen af de tiltalte helt eller delvist betingede.

- **Dom 27 – Vestre Landsrets dom af 7. juni 2010**
- **Fængsel i 1 år og 10 måneder (fællesstraf og tillægsstraf) (T1) og 2 år, heraf 1 år og 6 måneder betinget (T2)**

T1, der var 17 år og tidligere straffet for bl.a. vold mod tjenestemand, og T2, der var 17 år, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved i forening og efter fælles forudgående aftale at være trængt ind i F1's og F2's lejlighed, hvorefter T1, der var maskeret, skubbede flere gange til F1 og under trussel med pistol og patroner forsøgte at få F1 og F2 til at udlevere hash, penge og værdigenstande i øvrigt, hvilket imidlertid mislykkedes. T1 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 124 om unddragelse af strafforfølgning samt bekendtgørelsen om euforiserende stoffer, og T2 blev tillige dømt for at have medvirket ved et andet røveri mod et supermarked ved at have ventet i flugtbilen under selve røveriet. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år og 2 måneder, der var en fællesstraf med 20 dage fra en tidligere betinget dom. Straffen for T2 blev udmålt til fængsel i 2 år, hvoraf de 6 måneder af straffen skulle afsones, mens de resterende 1 år og 6 måneder blev gjort betinget. Retten lagde ved udmålingen af straffen for T1 på den ene side vægt på T1's rolle under røveriet samt hans forstraffe og på den anden side på T1's alder på gerningstidspunktet. Med hensyn til straffen for T2 lagde retten vægt på hans alder, at T2 ikke var tidligere straffet, samt at hans rolle under røverierne havde været mindre fremtrædende. Landsretten nedsatte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 10 måneder og fastsatte den tillige som en tillægsstraf til en tidligere dom, hvor T1 var blevet idømt en bøde. Landsretten lagde ved udmålingen vægt på T1's alder på gerningstidspunktet, at der alene havde været tale om forsøg på røveri, samt at der ikke blev udøvet vold. Straffen for T2 blev stadfæstet.

- **Dom 28 – Retten i Svendborgs dom af 30. november 2009**
- **Fængsel i 2 år (T1) og foranstaltningsdom (T2)**

T1, der var 23 år og gentagne gange straffet for berigelseskriminalitet, og T2, der var 21 år og tidligere straffet for personfarlig kriminalitet og berigelseskriminalitet, herunder røveri, blev dømt for røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved at være trængt ind hos den 87-årige forurettede og under trusler, herunder med en ukendt genstand, at have formået forurettede til at udlevere pung med 500 kr., hævekort og nøgler til forurettedes bil. De blev endvidere dømt for forsøg på brugstyveri af forurettedes bil efter straffelovens § 293 a, jf. § 21. T1 blev endvidere dømt for flere andre forhold af brugstyveri af bil og forsøg herpå samt overtrædelse af færdselsloven, herunder for spirituskørsel. Det blev efter mentalerklæring indhentet for T2 lagt til grund, at han var sindssyg. T2 blev derfor idømt en foranstaltningsdom, jf. straffelovens § 68. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 2 år, der til dels var en tillægsstraf til en tidligere idømt bøde. Byretten lagde ved strafudmålingen på den ene side vægt på, at der var tale om et røveri begået af flere i forening over for et svagt offer i dennes hjem, og lagde på den anden side vægt på den ringe vold, der var udøvet i forbindelse med røveriet.

- **Dom 29 – Retten i Hjørrings dom af 19. januar 2010**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder**

T, der var 22 år og tidligere straffet for tyveri, blev efter sin erkendelse dømt for forsøg på røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved om natten med en stjålet nøgle at have skaffet sig adgang til forurettedes ældrebolig, hvor tiltalte iført maskering flere gange pegede på forurettede med en softgun og udtalte, at han skulle have penge, hvilket mislykkedes, da forurettede ingen penge havde. T blev endvidere dømt for tre forhold af indbrud og to forsøg herpå samt fire indbrud i biler, jf. straffelovens § 276, til dels jf. § 21. Derudover blev T dømt for brugstyveri af en knallert efter straffelovens § 293, stk. 1. Retten udmålte straffen for T til fængsel i 1 år og 6 måneder. Retten lagde ved strafudmålingen navnlig vægt på karakteren af røveriforsøget, herunder at forholdet blev begået mod en ældre dame, men også at der alene var tale om forsøg, og at tiltalte ikke ud over sin fremtoning optrådte voldsomt.

- **Dom 30 – Østre Landsrets dom af 1. juli 2009**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder, heraf 1 år betinget**

T, der var 17 år og tidligere straffet for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med ukendt medgerningsmand at være trængt ind hos forurettede og under trussel om vold at have frataget forurettede 2000 kr., en mobiltelefon samt et dankort med rette pinkode, idet T trak op i trøjen og gav udtryk for, at han var bevæbnet. T blev endvidere dømt for forsøg på tyveri. Byretten udmålte straffen til fængsel i 10 måneder, hvoraf de 4 måneder blev gjort betinget. Retten lagde ved udmålingen af straffen som skærpende omstændighed vægt på forholdets grovhed, idet der var tale om et hjemmerøveri begået af flere i forening hos et offer, gerningsmændene ikke kendte i forvejen. På den anden side lagde retten som formildende omstændighed vægt på, at T ikke tidligere var straffet af relevans samt tiltaltes unge alder. Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder, hvoraf 1 år blev gjort betinget. Landsretten lagde ved strafudmålingen ligesom byretten på den ene side i skærpende retning vægt på, at T blev fundet skyldig i hjemmerøveri, hvor han i forening med en medgerningsmand trængte ind i et privat hjem hos en ukendt person. På den anden side lagde landsretten vægt på tiltaltes unge alder, at tiltalte ikke tidligere var straffet af betydning for sagen, samt at der ikke blev udøvet vold mod F.

- **Dom 31 – Vestre Landsrets dom af 29. april 2010**
- **Fængsel i 1 år og 3 måneder (tillægsstraf) (T1) og 1 år og 6 måneder (T2)**

T1, der var 20 år og tidligere straffet for bl.a. vold og tyveri, og T2, der var 18 år og tidligere straffet for tyveri, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved i forening med flere gerningsmænd om natten at være trængt ind i forurettedes lejlighed, hvor der blev grebet fat i F, ligesom T2 sparkede F på benene, hvorefter de tiltalte gennemsøgte lejligheden for effekter af værdi, hvilket dog blev afbrudt, da en nabo kom til stede, hvorefter de tiltalte undløb. T2 blev tillige dømt for brugstyveri samt 5 forhold vedrørende tyveri og forsøg herpå. Byretten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 1 år og 3 måneder, for T1's vedkommende som en tillægsstraf. Byretten lagde ved udmålingen af straffen vægt på, at der var tale om et hjemmerøveri begået midt om natten af flere i forening. Som formildende omstændighed lagde retten vægt på, at røveriet ikke var planlagt, at det ikke var de tiltalte, der havde fået ideen til røveriet, og at det hele gik meget hurtigt. Endvidere lagde

byretten vægt på T2's unge alder. Landsretten forhøjede straffen for T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder.

- **Dom 32 – Østre Landsrets dom af 20. oktober 2009 (T1), Retten i Svendborgs dom af 6. januar 2010 (T2) og Østre Landsrets dom af 5. maj 2010 (T3)**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder (T1), 10 måneder betinget (T2) og ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a (T3)**

T1, der var 19 år og tidligere straffet for trusler og berigelseskriminalitet, T2, der var 15 år, og T3, der var 16 år og tidligere straffet for berigelseskriminalitet, blev dømt for røveri og til dels forsøg herpå begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, til dels jf. § 21. Det blev lagt til grund, at de tiltalte sammen med to andre personer bevægede sig rundt i området med det formål at fravende midler fra ældre eller svagelige beboere. Gennem et vindue konstaterede de tiltalte, at forurettede var hjemme, hvorefter de bankede på. Da forurettede åbnede døren, gik de tiltalte ind, hvor de ledte efter penge. Forurettede blev slået én gang på munden af enten T1 eller T3, ligesom T3 smed en fjernbetjening i hovedet på forurettede, hvorefter de fratog forurettede en pakke cigaretter. Sagen mod T1 blev udskilt og afgjort først. Byretten udmålte straffen for T1 til fængsel i 1 år og 6 måneder og lagde i skærpende retning vægt på forholdets karakter og omstændighederne, hvorunder røveriet blev begået, herunder at det var begået af flere i forening i et privat hjem, selv om de tiltalte på forhånd vidste, at der var nogen hjemme, og at det blev begået over for en person, som gerningsmændene ikke havde personlige relationer til. Byretten lagde endvidere i skærpende retning vægt på T1's alder i forhold til de øvrige gerningsmænd, og på, at T1 måtte anses for at have indtaget en styrende og initiativtagende rolle. I formildende retning lagde byretten vægt på den forholdsvist begrænsede magtanvendelse og den begrænsede værdi af de borttagne effekter. Byrettens dom vedrørende T1 blev anket til landsretten, der stadfæstede byrettens dom. Sagen mod T2 og T3 blev behandlet efter landsrettens dom mod T1. Byretten udmålte straffen for T2 til fængsel i 10 måneder, der blev gjort betinget under henvisning til de personlige oplysninger om T2, herunder hans unge alder og ustraffede fortid, samt hans meget tilbagetrukne og passive rolle under hele røveriet og endvidere den under sagen medgående tid (11 måneder fra røveriet var begået). T3 blev, da retten anså det for mest formålstjenligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser, idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a med tilsyn i 2 år med vilkår om, at han skulle undergives socialpædagogisk behandling samt i de første indtil 2 måneder anbringes på en sikret afdeling på en døgninstitution og herefter i indtil 12 måneder anbringes på en døgninstitution. Byrettens dom vedrørende T3 blev stadfæstet af landsretten.

- **Dom 33 – Østre Landsrets dom af 15. april 2010**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder betinget (T1 og T2)**

T1, der var 16 år, og T2, der var 15 år, blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de under trussel med kniv fratog forurettede en Apple iPhone samt ca. 1.000 kr. T1 og T2 blev endvidere dømt for i forlængelse af røveriet at have truet forurettede, jf. straffelovens § 123. Derudover blev de begge dømt for 15 tilfælde af tyveri. Byretten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 1 år betinget med vilkår om at efterkomme kommunens bestemmelser. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på antallet og karakteren af de begåede forbrydelser, herunder særligt at der i forholdet vedrørende røveri var tale om indtrængen i privat hjem, som i sig selv er en skærpende omstændighed. Uanset kriminalitetens grovhed fandt retten det

ubetænkeligt at gøre straffen betinget under henvisning til de tiltaltes unge alder, at de ikke tidligere var straffet, at de var inde i en god udvikling, at forholdene blev begået over en kort periode, og at de tiltalte ikke havde begået kriminalitet siden. Landsretten forhøjede straffen for både T1 og T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder. Landsretten lagde vægt på karakteren af røveriforholdet med efterfølgende vidnetrusler samt antallet af indbrud. Under henvisning til byrettens begrundelse tiltrådte landsretten, at straffene undtagelsesvist blev gjort betinget med vilkår som fastsat i byrettens dom.

- **Dom 34 – Retten i Odenses dom af 20. november 2009**
- **Fængsel i 1 år og 6 måneder delvist betinget (T1 og T2)**

T1, der var 18 år og tidligere straffet for røveri, og T2, der ligeledes var 18 år, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved om aftenen i forening at være trængt ind i forurettedes hjem, hvor de under trussel med kniv forsøgte at få forurettede til at udlevere penge eller dankort, hvilket imidlertid mislykkedes, da forurettedes ægtefælle vågnede, hvorefter T1 og T2 flygtede fra stedet. T1 og T2 blev endvidere dømt for tyveri og ulovlig våbenbesiddelse. Retten udmålte straffen for T1 og T2 til fængsel i 1 år og 6 måneder, hvoraf 1 år og 3 måneder blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste. Retten lagde på den ene side vægt på, at der er sket en strafskærpelse for så vidt angår hjemmerøverier, samt at T1 og T2 havde medbragt en kniv. På den anden side lagde retten vægt på de tiltaltes gode forhold, hvorefter det efter en samlet vurdering ansås for forsvarligt at gøre en del af straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste.

- **Dom 35 – Retten i Svendborgs dom af 2. juni 2010**
- **Fængsel i 8 måneder, heraf 6 måneder betinget (T1), ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a (T2), og fængsel i 8 måneder, heraf 6 måneder betinget (T3)**

T1, der var 16 år, T2, der var 15 år, og T3, der var 16 år, blev dømt for forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved om natten i forening at have forsøgt at trænge ind gennem et vindue i forurettedes hjem og under trussel om vold at have forsøgt at få forurettede til at udlevere penge, idet de truede og stak ud efter forurettede med en skruetrækker og spyttede på ham og udtalte, at de ville have penge, hvilket imidlertid mislykkedes, da forurettede fik presset vinduet i. T1 og T2 blev tillige dømt for ulovlig indtrængen og overtrædelse af færdselsloven, og T3 blev endvidere dømt for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer. Byretten udmålte straffen for T1 og T3 til fængsel i 8 måneder, hvoraf de 6 måneder blev gjort betinget. Retten lagde ved udmålingen af straffen i skærpene retning vægt på, at der var tale om forsøg på røveri begået af flere i forening i forurettedes hjem. I formildende retning lagde retten vægt på de tiltaltes unge alder, den begrænsede voldsudøvelse, samt at de tiltalte ikke kom ind i forurettedes hjem. T3 blev, da retten anså det mest formålstjenligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser, idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a med tilsyn i 2 år og undergivelse af socialpædagogisk behandling og efterkommelse af pålæg fra de sociale myndigheder om opholdssted.

- **Dom 36 – Retten i Horsens dom af 21. august 2009**
- **Ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a**

T, der var 17 år og tidligere straffet med en betinget dom for vold, blev efter sin erkendelse dømt for forsøg på røveri begået i privat hjem efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved i forening og efter forudgående aftale med en medgerningsmand at have forsøgt at aftvinge et ægtepar penge, idet

de under trussel med kniv råbte, at de skulle have penge, hvilket mislykkedes, da de forurettede satte sig til modværge. Retten idømte T en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a med tilsyn i 2 år og undergivelse af socialpædagogisk behandling samt anbringelse på en sikret afdeling på en døgninstitution i indtil 2 måneder og herefter i indtil 1 år og 4 måneder anbringelse på en døgninstitution eller et godkendt opholdssted. Retten lagde ved afgørelsen af sanktionsspørgsmålet på den ene side vægt på, at røverforsøget, der fandt sted i de forurettedes eget hjem, var planlagt og udført i forening, og at tiltalte og medgerningsmanden medbragte knive og var maskerede – hvilket talte for en ubetinget sanktion – og på den anden side, at de anvendte knive var spiseknive/"bestikknive", at skaderne på F1 var af forholdsvis beskeden karakter, og at der alene dømtes for forsøg. Retten fandt det endvidere forsvarligt at idømme en ungdomssanktion, da tiltalte var 17 år og efter det oplyste havde udnyttet sit ophold på en sikret institution under sin varetægtsfængsling optimalt, herunder blevet stoffri, og da tiltalte havde været varetægtsfængslet i knap 3 måneder.